Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1950 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 6 august 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

Pentru dezvoltarea colaborării internaționale în interesul păcii!

SESIUNEA Sovietului Suprem al U.R.S.S. constituie un important eveniment în viața internațională. După cum s-a anunțat, aleșii poporului sovietic au examinat rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, și au aprobat întru totul activitatea delegației sovietice la conferință.

Raportul asupra desfășurării lucrărilor conferinței de la Geneva, prezentat de către N. A. Bulganin, constituie o analiză profundă a situației internaționale, afirmînd cu claritate poziția guvernului sovietic în problemele internaționale cele mai arzătoare și înfățișînd perspectivele evoluției viitoare a evenimentelor.

Șeful guvernului sovietic a subliniat că conferința de la Geneva a contribuit în mod cert la micșorarea continuă a încordării în situația internațională. Contactul personal între oamenii de stat ai celor patru puteri, prilejuit de desfășurarea conferinței, s-a dovedit a fi foarte rodnic. Modul în care s-au purtat discuțiile în cadrul conferinței, atmosfera de bună voință reciprocă, rezultatele obținute, arată că conferința de la Geneva a constituit începutul unei importante cotituri spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele patru puteri și nu numai dintre aceste puteri.

În ultimii zece ani, între statele care au fost aliate în lupta împotriva fascismului, relațiile au devenit încordate. Este un fapt că în decursul acestor ani puterile occidentale au intensificat în proporții primejdioase cursa înarmărilor, au creat grupări de state de natură să primejduiască pacea omenirii. Deschiderea drumului spre remilitarizarea Germaniei occidentale pe baza prevederilor acordurilor de la Paris a complicat în mod neîndoielnic și mai mult situația din Europa și a dus la apariția unor grave obstacole în calea rezolvării problemei germane. Chiar și în cele mai dificile momente ale situației internaționale, Uniunea Sovietică a promovat însă cu consecvență o politică de natură să atenueze încordarea în relațiile dintre state, ceea ce corespunde pe deplin năzuințelor de pace ale popoarelor.

În urma unor asemenea acțiuni devenea tot mai evident că există largi posibilități pentru soluționarea problemelor internaționale litigioase. La aceasta a contribuit în mare măsură opinia publică mondială care s-a pronunțat categoric în favoarea principiului tratativelor, împotriva politicii „de forță". Influența voinței de pace a popoarelor se manifesta cu putere crescîndă, iar oamenii de stat nu puteau nesocoti această voință.

După cum se știe, delegația sovietică a plecat la Geneva însuflețită de dorința de a găsi, prin eforturi comune, rezolvarea problemelor nereglementate. Era limpede că existau dificultăți și că problemele litigioase nu puteau fi rezolvate în cele cîteva zile de discuții. Important era ca aceste dificultăți să fie biruite printr-o încercare de a analiza problemele în mod lucid și cu dorința sinceră de înțelegere.

Principala problemă discutată la Geneva a fost cea a securității europene. Propunerile sovietice în această privință sînt binecunoscute și realizarea lor poate duce la asigurarea securității pe continentul nostru.

Schimbul de păreri în problema germană a dovedit însă diferite moduri de a privi această problemă. A reieșit limpede că nu se poate pune problema contopirii mecanice a celor două părți ale Germaniei și că participarea Germaniei occidentale la grupările militare occidentale este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei. Rezolvarea problemei germane este posibilă, pas cu pas, pornind de la o apreciere lucidă a realităților.

În problema dezarmării, propunerile sovietice au dus la un progres în apropierea pozițiilor. Mai rămîn aspecte de soluționat legate mai ales de problema controlului și inspecției, aspecte spinoase, datorită faptului că lipsește încă o încredere reciprocă între diferite state.

Participanții la conferința de la Geneva au subliniat cu toții necesitatea dezvoltării contactelor între est și vest. Directivele adoptate de șefii guvernelor exprimă tendința comună de a continua schimbul de păreri, de a examina mai amănunțit problemele amintite și de a se descoperi mai departe posibilitățile existente pentru realizarea unei înțelegeri.

Modul în care s-a desfășurat conferința de la Geneva, rezultatele ei dovedesc că colaborarea internațională este posibilă, că coexistența pașnică se poate realiza.

Starea de spirit la conferința de la Geneva s-a caracterizat prin căutarea comună de a concilia punctele de vedere. Prin aceasta se creează mari speranțe în cea ce privește reușita conferinței din octombrie a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. În prezent există mai mult decît oricînd posibilități pentru rezolvarea problemelor litigioase. Desigur, o asemenea rezolvare este cu putință pe baza unor tratative sincere și nicidecum pe baza continuării politicii „de pe poziții de forță".

Ar fi greșit să se minimalizeze existența dificultăților care mai stau în calea rezolvării problemelor în viitoarele tratative internaționale. Acestea există în mod incontestabil și s-ar putea ca ele să mai persiste. Mai există forțe care se opun colaborării între state. Dacă ar fi să pomenim numai de ieșirile războinice ale unor politicieni occidentali sau de atitudinea unor ziare dornice să continuie „războiul rece", putem limpede vedea necesitatea de a păstra vigilența trează. Conferința de la Geneva a demonstrat însă că dificultățile pot fi depășite, că problemele cele mai complexe își pot găsi rezolvarea atunci cînd există răbdare și bunăvoință.

Concluziile guvernului sovietic asupra rezultatelor conferinței de la Geneva au fost primite cu viu interes și cu aprobare și de poporul nostru. Călăuzindu-se neabătut de principiile coexistenței și colaborării pașnice între state, poporul și guvernul nostru își exprimă hotărîrea de a aduce aportul lor la cauza micșorării încordării internaționale, la cauza înțelegerii între popoare. În această direcție, țara noastră își unește eforturile cu cele ale tuturor statelor iubitoare de pace.

Ridicarea Reprezentanței Politice a Republicii Populare Romîne la Viena și a Reprezentanței Politice a Republicii Austria la București la rangul de Legații

Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R. a transmis presei următorul comunicat comun al guvernului romîn și guvernului austriac:

„Guvernul Republicii Populare Romîne și Guvernul Republicii Austria în dorința îmbunătățirii și dezvoltării relațiilor dintre cele două țări au luat hotărîrea de a transforma Reprezentanțele lor Politice din cele două capitale în Legații".

DE PE INTINSUL PATRIEI

Au terminat strînsul recoltei

Cele 50 de hectare însămînțate cu grîu, recoltate de o combină a S.M.T. din Tg. Frumos, au adus colectiviștilor din comuna Bălțați, raionul Tg. Frumos, o recoltă de peste 2.500 kg. de grîu la hectar. Mecanizatorii de la S.M.T. Tg. Frumos au recoltat cu combina și cele 13 ha. cu orz. Ajutorul dat de mecanizatori la recoltat a permis colectiviștilor să lucreze în acest timp la întreținerea culturilor.

3000 kg. grîu la hectar

Recoltînd la timp păioasele, muncitorii secției „Avram Iancu" a gospodăriei agricole de stat Salonta din regiunea Oradea au terminat de curînd și treierișul. Aplicînd toate regulile agrotehnice, colectivul acestei secții a depășit cu mult producția planificată la toate culturile păioase. Pe o suprafață de 9 ha. cultivată cu grîu, producția realizată a fost de 3.000 kg. la hectar, iar pe alte 16 ha. de 2.860 kg. la hectar. La orz, muncitorii și tehnicienii acestei secții au realizat 3.000 kg. la hectar.

Un combiner codaș

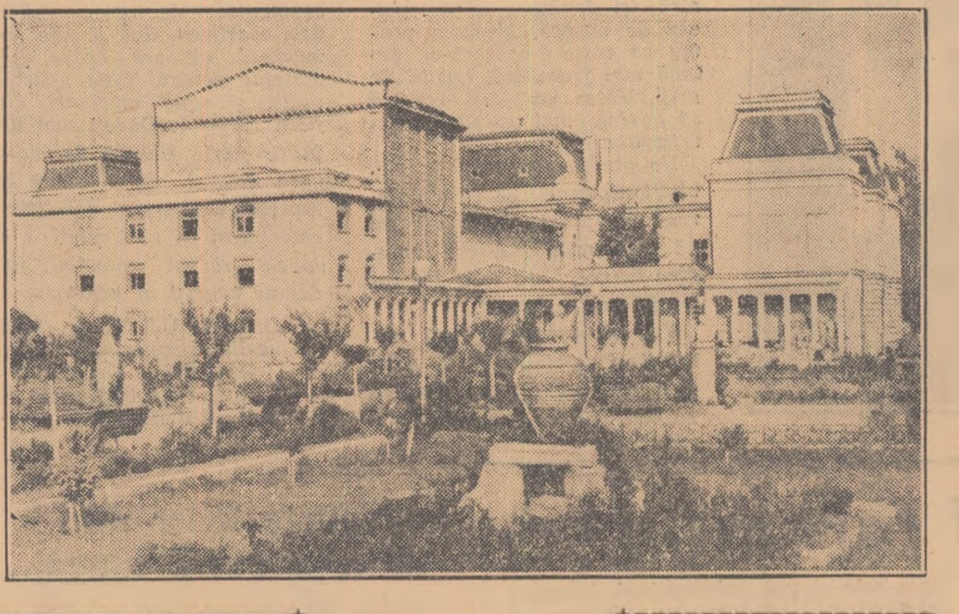
Colectiviștii din comuna Șendreni, raionul Galați, s-au pregătit din timp pentru recoltatul păioaselor. Cu cîțiva ani în urmă ei s-au hotărît să recolteze mai mult cu mașinile statului fiindcă întotdeauna au obținut, lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate, avantaje tot mai mari.

În acest scop ei au încheiat contract cu S.M.T. Șendreni, în vederea recoltatului păioaselor. La începutul secerișului, conducerea stațiunii a repartizat colectiviștilor o combină condusă de utemistul Calciu Mihai. Într-una din zile combina a intrat în cele 40 hectare cu grîu ale colectiviștilor. Colectiviștii erau siguri că anul acesta, cu ajutorul combinei, vor termina campania de recoltare cu mult înainte de termenul stabilit. Aceasta depindea de utemistul combiner Calciu Mihai.

În loc să răspundă încrederii colectiviștilor, încă din primele zile combinerul Calciu Mihai a dovedit multă nepăsare și dezinteres față de munca sa. În loc să înceapă recoltatul cît mai de dimineață, el începea lucrul la ora 9. De multe ori, din cauza neatenției a înfipt cuțitul combinei în pămînt, provocînd defecțiuni și pierderi de timp prețios. Altădată elevatorul combinei s-a defectat și a trebuit o jumătate de zi să-l repare. Din pricina acestui fapt, colectiviștii sînt pe bună dreptate nemulțumiți de acest combiner.

Au trecut multe zile pînă cînd în sfîrșit combinerul Calciu Mihai a reușit să le recolteze colectiviștilor cele 40 de hectare cu grîu.

Este limpede că organizația de U.T.M. are datoria să se ocupe serios de utemistul Calciu Mihai, ajutîndu-l să înțeleagă răspunderea pe care o are în munca sa.

Bîrladul era considerat întotdeauna în trecut drept un prăpădit „oraș de provincie". De abia acum, în anii regimului nostru democrat-popular, el cunoaște cu adevărat o dezvoltare înfloritoare. Bîrladul devine pe zi ce trece și un centru tot mai puternic de culturalizare a maselor. Noua sală de cinematograf construită anul trecut și noul Teatru de Stat ce va fi gata în curînd sînt dovezi grăitoare.

În Bîrlad a existat înainte cu ani o sală de teatru în care actorii se chinuiau pe o scenă mică în condiții de muncă dintre cele mai grele. Noul Teatru de Stat din Bîrlad are o scenă spațioasă executată după ultimele cerințe ale tehnicii. Instalațiile cu care este prevăzută reduc considerabil munca tehnicienilor. De asemenea, Teatrul de Stat este prevăzut cu cabine pentru actori, bine utilate; 28 de artiști calificați au venit pînă acum să lucreze la teatrul din Bîrlad. Acum se lucrează intens la definitivarea lucrărilor de instalație mecanică a scenei, a caloriferelor și a ventilației scenei.

În fotografie: **Un aspect al Teatrului de Stat din Bîrlad la care se execută acum ultimile lucrări de finisare. În luna octombrie, odată cu inaugurarea clădirii, se va deschide și stagiunea teatrală.**

O nouă victorie a constructorilor de tractoare

În ziua de 5 august, colectivul uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a obținut o nouă victorie — terminarea primului tractor M.T.Z.-2 pe roți. Acesta este cel de al șaselea tip de tractor construit aici de la înființarea uzinelor și pînă astăzi.

Datorită calităților pe care le întrunește, noul tip de tractor, care este un tractor universal pe roți, va putea fi folosit la diferite lucrări agricole cu utilaj suspendat, semi-suspendat și tractat, precum și la acționarea altor mașini agricole staționare.

În uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" este asigurată acum o linie tehnologică care va permite producerea în serie a tractorului M.T.Z.-2 pe roți.

Prima stație experimentală de televiziune din țara noastră

Tehnica romînească a realizat, în cinstea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei, prima stație experimentală de televiziune din țară.

Această stație permite spectatorilor să urmărească în fața aparatelor de televiziune manifestări politice, științifice, artistice, culturale, sportive etc. care au fost în prealabil prinse pe pelicula cinematografică. Ea este compusă dintr-un complex de instalații de ridicare a imaginei de pe film și de transformare a imaginei luminoase în semnale electrice.

Concepută pe baza documentației sovietice, stația a fost construită cu mijloace proprii.

Prima stație experimentală de televiziune a fost realizată de un colectiv de specialiști din cadrul Laboratorului de cercetări de telecomunicații al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor.

În preajma zilei de 23 August, cetățenii Capitalei vor putea viziona în fața aparatelor de televiziune instalate în parcurile de cultură și odihnă „I. V. Stalin" și „23 August", la Muzeul tehnic din Parcul Libertății, la magazinul „Electrotehnica" și în alte puncte ale orașului primele programe romînești de televiziune. (Agerpres)

Zilnic 18 tone cărbune peste plan

Printre minerii de la Ojasca-Buzău, mulți sînt tineri. În primele trei luni ale acestui an, în munca tineretului existau încă lipsuri serioase.

Iată de ce au fost chemați la biroul producției mai mulți utemiști. În aceeași zi, comitetul U. T. M. a invitat pe șeful sectorului „Liliacul" și pe comunistul miner Ioan Manea. Analiza muncii nu a durat mult timp. Despre felul în care tinerii de la „Liliacul" își desfășoară activitatea de producție și-au spus cuvîntul și utemiștii. Ei au făcut prețioase propuneri printre care aceea ca brigada lor să nu fie formată din 7-8 membri, ci din 16-20, atît cîți sînt necesari unui schimb pe întregul abataj.

Conducător a fost ales comunistul Ioan Manea, cel mai priceput în ale mineritului, iar ca ajutor utemistul Constantin Panaite.

— Să vă vedem la treabă, că doar nu ne vom face de rușine față de ortacii brigăzii pe care-i conduce comunistul Ion Chircu, se adresă mai mult zîmbind comunistul Manea tinerilor mineri.

„Să-i prindem din urmă și să-i întrecem pe ortacii tovarășului Chircu. Noi trebuie să lucrăm sub lozinca „o tonă de cărbune peste plan de fiecare membru al brigăzii"- răspunse unul din tineri.

Angajamentul a fost întărit de toți cei 18 tineri mineri. Urma deci ca în cinstea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August, să se dea într-un schimb, peste prevederile planului 18 tone de cărbune. Și într-adevăr, s-a dovedit că lucrînd după noul sistem de organizare al muncii, folosit de comunistul Manea, la care s-a alăturat elanul tinerilor mineri, angajamentul nu numai că a fost îndeplinit, ci chiar depășit.

Aproape după fiecare schimb cînd se făcea analiza muncii cantitatea de 18 tone de cărbune peste plan era cu mult lăsată în urmă. Au fost și zile cînd brigada a dat 24.000 kg. de cărbune într-un schimb peste prevederile planului. De cine să vorbești mai întîi? De utemistul Ilie Avram, de Petre Sturzoiu, care a vizitat Donbasul, de utemiștii Ion Zahiu, Constantin Panaite, de Constantin Zidaru sau de Mihai Iosif, cînd asemenea lor știu și ceilalți membri ai brigăzii să mînuiască cu dibăcie perforatoarele electrice?

Întrecerea pornită între mineri a făcut ca succesul să crească continuu. Întreaga brigadă dă acum cărbune în contul ultimelor luni ale acestui an.

Despre succesele obținute de membrii brigăzii comunistului Ion Manea au aflat și ceilalți mineri. Ei au cerut să le împărtășească experiența muncii brigăzii. Rezultatul a fost că și brigada condusă de comunistul Ion Chircu, cu care este în întrecere brigada lui Manea, a făcut progrese frumoase. Sînt tineri mineri în brigada comunistului Chircu, ca Paraschiv Joița, Mircea Voinea, Constantin Mitu și alții, care dau zilnic cu 15-20 la sută mai mult cărbune decît prevăd sarcinile.

NICOLAE PUIU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

Muncitorii pe ogoare

Într-o sîmbătă seara în comuna Răcăciuni, grupuri, grupuri de femei și bărbați se întorc de la cîmp. Pe la răspîntiile drumurilor grupurile se întîlnesc, apoi se resfiră pe nesimțite pe la casele din sat.

La sediul gospodăriei colective, tovarășul președinte Jofa Gheorghe stă la o masă sprijinindu-și capul în mîini. Gîndul îl poartă pe tarlalele gospodăriei.

— Ce vom face mîine mai întîi? — e întrebarea care-l frămîntă dar pentru care nu poate găsi ușor un răspuns.

În clipa aceea pe ușă apăru un om bine legat.

— Bine că ai venit, la loc, tocmai mă gîndeam să discutăm împreună cîteva probleme.

— Principala problemă — începu președintele gospodăriei — e ce facem mîine.

— Eu zic ca toți colectiviștii să meargă la legatul și strînsul snopilor.

— Nu-i rău, dar ce facem cu porumbul? Apoi nu uita că lucerna trebuie strînsă, mazărea și ea culeasă...

Amîndoi tăcură cîteva minute. Problema nu era ușor de rezolvat. Muncile se îngrămădiseră, iar brațele de muncă nu mai ajungeau.

★

Prin ușile larg deschise, zgomotul mașinilor de la secția „prese reci" răsuna ca o simfonie închinată muncii. În partea stîngă a sălii, utemistul Panaite Alexandru supraveghea cu atenție mașinile. El lucrează la două mașini și acum este responsabilul brigăzii de tineret din secție. Brigada lui deține steagul de brigadă fruntașă pe secție, iar acum cîteva luni a fost declarată brigadă fruntașă în producție.

De cîteva zile, el e frămîntat de un gînd: din ziare a aflat de inițiativa unor tineri din orașul Oradea și acum se gîndește că și brigada lor ar putea merge duminică la țară, pentru a ajuta pe oamenii muncii din agricultură la strînsul recoltei. Pînă azi nu a împărtășit nimănui acest gînd, dar azi s-a adresat secretarului organizației de bază U.T.M. pe fabrică, tovarășul Dănceanu Vasile.

— Foarte bine, zise Dănceanu, tocmai vroiam să viu să discut cu tine despre același lucru. Este necesar însă ca la această acțiune patriotică să participe nu numai brigada ta, ci cît mai mulți tineri.

Vestea se răspîndi repede. Inițiativei tinerilor de la „prese reci" se alăturară și tinerii din celelalte sectoare de activitate.

...Cînd s-a întors acasă de la fabrică, utemistul Panaite și-a găsit soția ocupată cu treburile casei.

— Maricica, mîine dimineață plec la muncă voluntară.

— La muncă voluntară?

— Da, mergem să ajutăm la strînsul recoltei.

— Ei bine, și eu ce fac singură? Panaite rămase puțin pe gînduri, apoi după o scurtă pauză adăugă:

— Știi la ce mă gîndesc, Maricico, ce-ar fi dacă ai merge și tu cu mine? Le-am face la toți o surpriză, mai ales tovarășului Dănceanu. Sînt sigur că dacă ar ști, și-ar aduce și el soția.

A doua zi la ora 5,30 Panaite, împreună cu soția sa, se îndreptau către fabrică, locul de unde vor pleca. Nu mică-i fu mirarea cînd îl întîlni pe Dănceanu cu soția alături de el.

Tinerii începură să se adune unul cîte unul. Între ei se aflau și utemiștii Grădinaru Ioan, Florea Lucian, Isaac Nina, Afrințoaie Ioan și Huțu Silvia. Meseriile lor sînt diferite, unii-s muncitori, alții-s funcționari, dar toți sînt stăpîniți de același gînd, de aceeași dorință.

— Hai să urcăm, se auzi glasul lui Dănceanu. Cele două camioane se umplură cît ai bate din palme. Apoi tinerii de la fabrica „Muncitorul Liber" din Bacău, plini de veselie, cîntînd, au pornit cu steagurile fîlfîind spre ogoare.

★

Tovarășul Jofa Gheorghe, împreună cu brigadierul Munteanu, discutau cum să împartă mai bine brațele de muncă.

— Zici ca să lăsăm azi mazărea?

— Nu avem ce face...

Zgomotul mașinilor le întrerupse discuția. Toți își îndreptară privirea în direcția aceea. Din mașină coborî cineva și întrebă în curtea gospodăriei:

— Vreau să vorbesc cu tovarășul președinte.

Eu sînt. Dar despre ce e vorba?

— Noi, tinerii de la oraș am venit să vă ajutăm la strînsul recoltei.

— Bravo măi băieți, ne-ați scos dintr-o mare încurcătură. Tocmai acum discutam cu tovarășul brigadier unde să ne ducem mai întîi. Ni s-au aglomerat muncile iar brațele de muncă nu ne mai ajung.

— Acum lucrurile s-au clarificat, s-a adresat el brigadierului. Tov. Găinaru Constantin și Udrea Ion vor merge cu un grup de colectiviști la recoltatul mazărei, utemistul Alecu Mihai și Pascan Sandu vor merge cu grebla mecanică la strînsul lucernei, iar restul la prășitul porumbului. Eu mă duc cu oaspeții la legatul și strînsul snopilor.

În aceeași zi, au venit în ajutorul colectiviștilor și tinerii de la „Steaua Roșie" și cei de la sfatul popular raional.

Munca a început însuflețită.

— Eu zic că ar fi mai bine să ne împărțim în echipe, zise utemistul Panaite Alexandru. Fiecare om să aibă misiunea lui, unul să facă legături, trei să facă poloage, patru să lege, iar trei să care snopii în căpițe.

A început apoi întrecerea între echipe. Utemistul Chiticeanu Mircea, responsabilul echipei a doua, a chemat la întrecere toate echipele.

Iată-i acum pe tinerii Dănceanu Vasile, Panaite Alexandru, împreună cu soțiile lor, pe utemistul Grădinaru Ion, fierar, pe Afrințoaie Ion, presator, pe Stanciu Elena și Huțan Olga, strungărițe și pe alți tineri care cu o zi în urmă mînuiau cu multă dibăcie mașinile, muncind acum cu dragoste la recoltatul grîului.

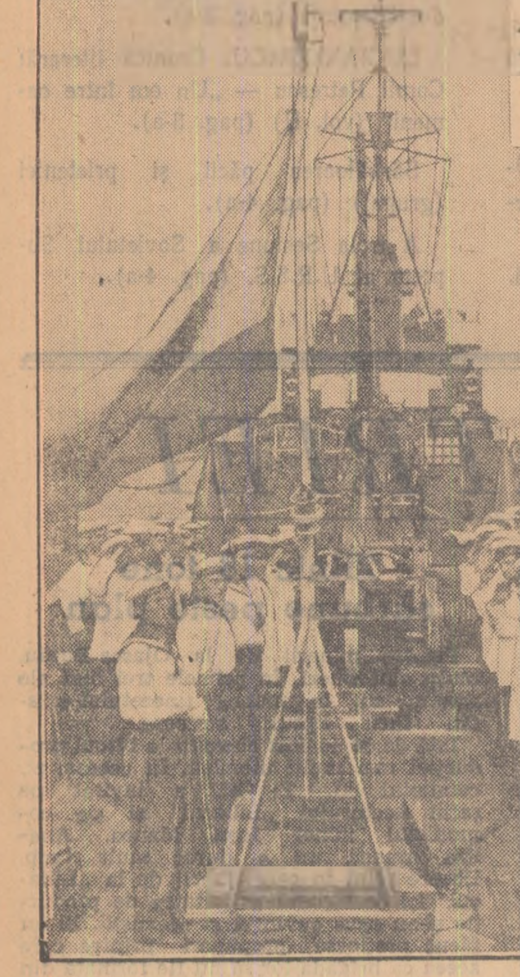
Munca lor a fost rodnică. Grîul de pe cele 25 hectare a fost strîns în snopi și cărat în căpițe. Prima echipă care a terminat tarlaua repartizată a fost cea a utemistului Chiticeanu Mircea, urmată de cea a lui Panaite Alexandru.

După amiază, ceva mai sus de sfatul popular, lîngă casa nouă a colectivistului Munteanu Iordache, tînărul Tănase Vasile începu să-și acordeze vioara, altul își pregăti țambalul, muzica începu și hora se încinse. Perechi, perechi, fete și băieți se învîrteau în mijlocul horii. Sîrba se întețea din ce în ce ca și strigăturile voioase.

Se înserase de-a binelea cînd tinerii din Bacău s-au urcat în mașini și au pornit către oraș însoțiți de mulțumirile și urările de bine ale colectiviștilor din comuna Răcăciuni.

CALIN DUMITRU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

PE APE SCĂLDATE-N LUMINĂ

Vă salutăm din inimă, dragi marinari!

De Ziua Marinei Republicii Populare Romîne, ne îndreptăm din nou gîndul către voi, dragi marinari din flota maritimă și fluvială.

Noi muncim cu avînt să dăm patriei cît mai multe motoare electrice, care să contribuie la electrificarea țării.

Utemiștii din brigada noastră își depășesc zilnic planul de muncă. Muncim pentru ca viața noastră să devină mai frumoasă, lipsită de griji. Vrem ca țara noastră să devină mai mîndră, mai înfloritoare.

Ne gîndim adeseori la voi, viteji marinari, pe care valurile zbuciumate ale mării nu vă înspăimîntă. Avem încredere în voi, așa cum are întregul nostru popor.

Voi, împreună cu toți militarii armatei populare, străjuiți neobosiți ca liniștea noastră să nu fie tulburată, ca munca în fabrici și uzine să nu fie întreruptă, ca țăranul să-și muncească cu spor pămîntul, ca pruncul să doarmă liniștit în patul lui.

Mîine este Ziua Marinei Republicii Populare Romîne. Vă urăm din inimă spor la muncă, vouă cutreierători ai mărilor și oceanelor, marinari din flota civilă, vouă constructori de nave, vouă tineri marinari din școlile de marină, viitoare cadre de nădejde pentru flota noastră tînără și vouă marinari din flota militară. Duceți mai departe gloria făurită de marinarii Flotilei de Dunăre în luptele împotriva fasciștilor cotropitori în anii celui de al doilea război mondial, fiți demni urmași ai acestora.

Brigada U.T.M. nr. 1 de calitate superioară, secția strungărie, Uzinele „Clement Gottwald" din București

O sărbătoare a întregului popor

Manguț Enache
Căpitan de rangul 2

La 7 august, poporul muncitor și forțele sale armate sărbătoresc Ziua Marinei Republicii Populare Romîne, sărbătoare militară și populară.

De Ziua Marinei, muncitorii, tehnicienii și inginerii șantierelor de construcții navale și personalul marinei civile raportează partidului și guvernului despre succesele obținute în muncă, despre contribuția lor la întărirea economiei naționale.

Șantierele navale, înzestrate cu utilaj tehnic modern, dau permanent în folosință noi vase de transportat mărfuri și pasageri, lucru ce contribuie la mărirea schimburilor comerciale dintre țara noastră și alte țări. Șantierul Naval Constanța, care încă de la 18 aprilie 1955 și-a îndeplinit planul global privind sarcinile ce-i reveneau din planul cincinal, se mîndrește cu muncitori ca tovarășii Zărnescu Constantin, splnuitar naval și Stanciu Oprică, cazangiu, care aplicînd metode avansate de lucru își depășesc zilnic normele de lucru.

Legitima mîndrie a personalului ce deservește navele comerciale rezultă din faptul că acesta obține succese în muncă, înfruntînd cu curaj greutățile drumurilor pe mări și oceane.

După exemplul oamenilor muncii care sub conducerea partidului obțin victorii însemnate pe drumul construirii socialismului în patria noastră, personalul Flotei Maritime Militare întîmpină Ziua Marinei Republicii Populare Romîne cu noi succese în pregătirea de luptă și politică, în întărirea ordinei și disciplinei militare.

Matrozii, cartnicii și ofițerii întîmpină această sărbătoare sub semnul luptei pentru mărirea numărului posturilor de luptă fruntașe, cum sînt cele comandate de cartnicul major Peia Laurențiu, cartnicul Grămadă Cornel și alții.

În această muncă, echipajele navale și personalul unităților folosesc din plin bogata experiență a glorioșilor marinari ai Flotei Maritime Militare a U.R.S.S. Cunoscînd faptele eroice ale marinarilor sovietici din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, personalul Flotei noastre Maritime Militare își desăvîrșește priceperea, mînuirea tehnicii, instruindu-se temeinic pentru apărarea patriei.

Succesele pe care marinarii militari le obțin în instruirea lor sînt întemeiate pe conștiința politică mereu crescîndă și pe răspunderea personală față de apărarea patriei. Lucrătorii politici, organizațiile de partid și utemiste desfășoară o muncă perseverentă, educă efectivele în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de Partidul Muncitoresc Romîn, față de harnicul nostru popor; ele cultivă neîncetat la militari sentimentul încrederii de nestrămutat în forța crescîndă a lagărului păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Ei caută să învețe din experiența ofițerilor și cartnicilor care alături de marinarii sovietici au participat în timpul războlului antihitlerist la dragajul minelor de pe Dunăre și la lichidarea trupelor fasciste, fapte de arme pentru care guvernul sovietic și guvernul romîn le-au conferit ordine și medalii.

Ca urmare a rezultatelor obținute în pregătirea de luptă și politică, numeroși matrozi, cartnici și ofițeri au fost decorați de Prezidiul Marii Adunări Naționale cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne, iar unora li s-a acordat Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

Înțelegînd faptul că tehnica înaintată poate fi mînuită cu bune rezultate numai de oameni cu cunoștințe din ce în ce mai multe, marinarii militari învață permanent și cu multă străduință. An de an crește numărul celor care absolvesc școli medii, care își însușesc știința înaintată. În școlile marinei militare se făuresc noi cadre cu o pregătire înaintată și o conștiință politică ridicată.

Crește și se îmbunătățește mereu activitatea culturală, artistică și sportivă. Echipe artistice de amatori, ca cea condusă de plutonierul Hudițeanu Marin, ilustrează nivelul la care se găsește munca multor cercuri artistice, precum și condițiile ce sînt create de partidul și guvernul nostru personalului Flotei Maritime Militare.

Adînc recunoscători partidului și guvernului, matrozii, cartnicii și ofițerii își intensifică eforturile pentru desăvîrșirea pregătirii lor și a măiestriei marinărești, conștienți fiind de faptul că succesele lor contribuie la întărirea capacității de apărare a patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

De Ziua Marinei Republicii Populare Romîne, constructorii de nave, marinarii din transporturi și marinarii militari sînt sărbătoriți de întregul nostru popor, care-i înconjoară cu dragoste și respect pentru munca lor permanentă și plină de curaj îndreptată spre binele și fericirea patriei.

DORUL MARINARULUI*)

Text: **Emil Gonciu.**
Muzica: **George Klein**

I

Pe marea scăldată-n lumină
Plutește vaporul ușor,
Valuri se-nalță și-n freamătul lor
Trec pescărușii în zbor.
În und-albastră, văd chipul iubit
Și-un cîntec de dor îi trimit.
Valuri se-nalță și-n freamătul lor
Trec pescărușii în zbor.
În und-albastră, văd chipul iubit
Și-un cîntec de dor îi trimit.

Refren:

Cînd din larg voi veni
Dorul meu mi se va împlini
Draga mea, gînd iubit
Lîngă tine voi fi fericit.

II

Ce dragă mi-e viața cu tine,
Cărări de lumini are în ea.
E numai cîntec, susur de izvor
Ce-mi mîngîie inima.
Raze din ochii tăi mari m-au cuprins
Și flori de iubire m-au nins.
(Se repetă ultimele două versuri)

Refren

III

În seara cu stele-argintate,
Plutește vaporul, ușor
Mă-ntorc acasă spre patria mea
Care m-așteaptă cu dor.
În depărtare văd țărmul iubit
Și-un cîntec de dor îi trimit.
Mă-ntorc acasă spre patria mea
Care m-așteaptă cu dor.
În depărtare văd țărmul iubit
Și-un cîntec de dor îi trimit.

Refren

*) Din caietul nr. 1 „Cîntece pentru tineret" E.S.P.L.A.

Scurte știri

Cu „Pescărușul" la spectacol

Ori de cîte ori echipa artistică „Pescărușul" își anunță un festival, poți fi sigur că sala sau grădina în care se va desfășura programul va fi neîncăpătoare.

Tot astfel s-a întîmplat și zilele trecute cînd în grădina „Maxim Gorki" din Constanța a avut loc un spectacol prezentat în cinstea oamenilor muncii sosiți la odihnă.

Programul a cuprins multe cîntece populare romînești, precum și numeroase tablouri din viața marinarilor noștri și s-a bucurat de un mare succes.

Concursul brațelor de oțel

La start, cei șase candidați la primul loc la concursul de canotaj pe distanța de 150 kilometri așteptau semnalul de plecare. Disputa se anunța a fi aprigă, întru cît la concurs participau cele mai bune armamente ale flotei.

In primele secunde, bărcile au mers într-o formație strînsă, de parcă ar fi fost legate una de alta. Apoi, convoiul s-a destrămat încet, încet.

Se parcurseseră 70 de kilometri, dar echipajele nu dădeau semne de oboseală. In fruntea tuturor se găsea barca al cărei conducător era cartnicul șef Popa Ion.

La o bună distanță în urma lor, venea armamentul condus de cartnicul Iancu Alexandru și, în imediata lui apropiere, armamentul cartnicului șef Coman Tache.

Depășindu-și cu mult concurenții, armamentul condus de cartnicul șef Popa Ion a atins primul linia de sosire, după 10 ore și 30 de minute de vîslire neîntreruptă.

Din vîrful farului...

De la ivirea zorilor și pînă seara tîrziu, în portul Constanța domină simfonia muncii, șuieratul prelung al sirenelor de pe vapoarele ce vestesc ieșirea sau intrarea în port, uruitul macaralelor electrice ce descarcă neobosite din pîntecele vaselor mii de tone de mărfuri.

Haide acum, cititorule, alături de paznicul farului înalt ce se înalță parcă din mare la cîteva zeci de metri. Privește spre larg...

Din depărtare, pe linia clară a orizontului, se distinge coșul fumegînd al unui vapor. E vaporul sovietic „Tula". Marinarii sovietici aduc din portul gruzin Poti de la Marea Neagră cel de al 11-lea transport de bumbac. O șalupă ce spintecă cu prova apa liniștită a bazinului se îndreaptă spre ieșirea din port. Își întîmpină oaspetele. În curînd colosul de metal, în interiorul căruia se găsesc milioane de kilograme de bumbac, va acosta la chei alături de magaziile uriașe.

...Radiotelegrafistul de serviciu din port înregistrează semnalele morse captate în aparatul receptor. De undeva din apele noastre un vapor englez transmite o radiogramă: „Ne îndreptăm spre portul Constanța. Coordonatele... Fi... Lamda... În fața noastră a apărut o mină nemțească — Stop. Dați-ne ajutor!...

...Privește, tovarășe, vasul acela alb ca o lebădă ce înaintează spre port. E pescadorul „Pasărea Furtunii", vas modern, construit în patria noastră. Sus, pe puntea etalon, cel ce ține megafonul la gură e comandantul. Ce vești o fi avînd?

„Am adus cel mai mare record al anului. Brigada lui Franțuzu Eftimie de la Vadu a pescuit astăzi 11.200 kg. pește".

Comandantul mai spune și alte rezultate. Acestea însă, aici sus la far, nu se aud.

Pescarii de la punctul Vadu de pe litoralul Mării Negre au scos în anul acesta cantități importante de pește, dar victoria de astăzi este într-adevăr cea mai însemnată.

...Dar iată că se apropie de port nava militară plecată cu cîteva ore înainte. Se zăresc la catarge pavilioane multicolore. Ele înseamnă: „Misiunea a fost îndeplinită". În depărtare se zărește vasul englez căruia nava militară i-a deschis cale liberă spre port.

...Aici în stînga farului, unde plutesc cele cîteva ambarcațiuni, lucrează scafandrii. Fasciștii au distrus în timpul războiului digul și danele (locul de încărcare a vapoarelor). Aici lucrează la reconstruirea danei echipa de scafandri a maistrului Niciev. Îmbrăcați în costume speciale de cauciuc, scafandrii se lasă rînd pe rînd pe fundul bazinului unde clădesc blocuri imense de piatră. Mîine, pe locurile acestea vor acosta din nou navele comerciale.

...Vasul romînesc de pasageri „Libertatea" și-a anunțat sosirea în apele patriei. Nava aduce pe bord oaspeți dragi din Egipt, Siria, Transiordania, Sudan și Liban, delegați la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului de la Varșovia. În fața gării maritime zărim sute de tineri pionieri și școlari ce flutură în văzduh drapele. Își așteaptă oaspeții.

...Ca întotdeauna, în jurul matelotților plecați de multă vreme pe ape se string grupuri de tineri îndrăgostiți de meseria marinărească. De obicei, marinarii nu sînt vorbăreți. Dar poți oare să rămîi neînduplecat la stăruințele tineretului? Și comandantul navei începu să povestească: „Era în a 19-a zi a lunei iulie, navigam dinspre arhipelagul Mării Egee către apele Mediteranei. Coborîse seara. Ofițerul secund Raicovici Petre ce stătea în cabina de comandă desluși în depărtare un punct mobil purtat de valuri. Privi prin lentilele binoclului. Zări un vas naufragiat. Ne-am apropiat de el cu toată viteza. Pe punte se zăreau doi marinari ce abia mai puteau face semne spre salvatorii lor. Marinarii noștri i-au ridicat la bord. Erau pescarii greci Psarambas Nicolaus și Leondos Emanoil. Furtuna dezlănțuită avariase motorul ambarcațiunii lor. Nu mîncaseră și nu băuseră zile de-a rîndul. După ce au primit hrană și îmbrăcăminte, cei doi naufragiați au fost predați autorităților din portul grecesc Rhodos, care au mulțumit călduros, în numele guvernului grec, marinarilor romîni.

...Se lasă înserarea. Farul s-a aprins. De aici nu se mai zăresc decît luminile jucăușe de pe vîrful catargelor ce-și aruncă razele spre oglinda apei din bazin. Din cînd în cînd, răzbat în spre noi vocile celor ce încarcă și descarcă vapoarele.

VIOREL LUPU

Scurte însemnări dintr-o cursă lungă...

După o călătorie de două luni, nava romînească de transport „Friedric Engels" s-a întors zilele trecute în patrie cu o încărcătură de mărfuri. În cabina sa de lucru, bătrînul marinar Bădescu Alexandru, comandantul navei, împlinește în vara aceasta 40 de ani de navigație, privea spre peretele cabinei. Aici e încadrată într-o ramă, fotografia navei sale dragi de care îl leagă atîtea și atîtea amintiri. Își deschise carnețelul și notă ca de obicei impresii din ultima călătorie.

...Oceanul Atlantic. Părăsim capul Finister. Meteorul ne anunță furtună. După o zi și jumătate de luptă cu valurile, furtuna se întețea din ce în ce mai tare. Vîntul bătea cu forța 9 spre 10. Mașinile pufăiau din greu. Deodată, șeful mecanic Stănică anunță avarii la mașini. Nava era pusă în imposibilitate de manevră rămînînd în voia valurilor nemiloase ale Atlanticului. Ce era de făcut?

Șeful mecanic, mecanicii, au reparat avaria în plină furtună cu mijloacele bordului.

Stătu o clipă pe gînduri. În fața-i apăru imaginea întîlnirii de neuitat cu marinarii sovietici în portul Anvers. Începu să scrie: Adevărați tovarăși sînt oamenii sovietici. Iubesc poporul nostru, m-am convins din toată inima. În întîlnirea aceea cînd am vizitat pe comandantul navei, parcă îl văd și acum pe bătrînul lup de mare Ivanovici. Va împlini și el în curînd 45 de ani de navigație. Și cu toate acestea, acolo unde munca e mai grea, acolo e și Ivanovici. Au fost clipe înălțătoare. Marinarii noștri s-au fotografiat cu marinarii sovietici. Au făcut schimburi de adrese. Nu vom uita nici cînd întîlnirea aceasta.

Navigam pe apele liniștite ale Mediteranei. După zile grele de furtună, cîntam liniștiți. Cîteva zile încă și vom ajunge în patrie. Debarcăm la Port Said. Cîțiva din marinarii noștri se duc în oraș. Privirea la este atrasă de o vitrină uriașă. În mijlocul ei domină impresionant un tractor K.D.-35 pe caroseria căruia distingem inscripția uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann", Orașul Stalin, Romînia. Vînzătorii care ne considerau localnici lăudau cu cuvinte frumoase calitatea tractorului romînesc.

...În sfîrșit, iată-ne în patrie. După două luni, revedem pe cei dragi, le povestim despre peripețiile noastre, despre munca neobosită a mecanicilor, despre timonierii care au stat zi și noapte neclintiți în serviciul de cart și cîte și mai cîte, din viața numeroasei noastre familii — echipajul.

...Ziua a 8-a de staționare în port. Astăzi am avut o bucurie de nedescris. Bucuria unui luptător ce ocupă o fortăreață. La examenul de calificare al marinarilor de pe nava noastră, Velicicu Victor, ofițerul 3, a dobîndit titlul de ofițer 2, trecînd examenul cu calificativul „foarte bine". Rădulescu Victor, timonierul navei, a devenit ofițer 3. Utemistul Burlac Mircea a trecut examenul de ofițer maritim de punte.

...Mai privi odată fotografia navei, apoi își închise carnețelul.

De Ziua Forțelor Maritime Militare ale Uniunii Sovietice, s-au întîlnit în portul orașului-erou Sevastopol doi buni prieteni: marinarul romîn și marinarul sovietic.

La biblioteca navei

In fiecare zi, matrozii își petrec o parte din timpul liber citind cărți la biblioteca navei. Iată-l aci pe micimanul Deculescu Constantin călătorind cu gîndul pe întinderea nesfîrșită a Atlanticului, alături de Anton Lupan, eroul cărții „Toate pînzele sus" de Radu Tudoran; dincolo, la măsuța rotundă, șade cartnicul major Popescu Alexandru, care urmărește cu interes faptele eroice ale lui Taras Bulba și ale cazacilor săi. Nu puține sînt cărțile care stîrnesc discuții aprinse în rîndul marinarilor. Așa a fost, de exemplu, atunci cînd s-a făcut recenzia cărții „Furtuna" de Ilya Ehrenburg. Discuțiile care se duc sînt de un real folos, ele contribuind la înțelegerea și aprofundarea cărților citite.

Echipajul participă cu interes la concursul permanent „Iubiți cartea", organizat de C.C. al U.T.M.

Pe lîngă cunoștințele marinărești, matrozii își însușesc în armată multe noțiuni de cultură generală.
In fotografie: marinarii s-au adunat la clubul navei pentru lecția de geografie.

CEI MAI TINERI MARINARI

După ce ai părăsit șoseaua, poteca șerpuită te poartă spre o colină de pe malul bătrînului fluviu Dunărea.

Amurgul își trimite blînd lumina galben-roșiatică scînteind pe luciul apei. În depărtare, abia se mai zăresc munții cenușii ce par niște piramide uriașe într-un nesfîrșit deșert. Liniștea a pus stăpînire peste tot locul. Din cînd în cînd, se aude cîntecul tărăgănat al unui pescar ce se lasă furat de gînduri în legănatul valurilor și clipocitul apei lovite de vîsle.

Aici, pe colina aceasta de pe malul Dunării, se află o clădire impunătoare, deasupra căreia undueşte în bătaia vîntului drapelul Flotei Maritime Militare. E Școala medie militară de marină unde învață cei mai tineri marinari ai armatei noastre populare.

Cîte vise minunate nu încolțesc în inima unui copil de 14 ani? Cu elevii de aici este însă cu totul altceva. Ei pretind că nu sînt copii, ci marinari în toată puterea cuvîntului, viitori comandanți de nave ale Flotei Maritime și Fluviale a Republicii noastre.

În școală, luminile s-au stins, dar elevii nu s-au culcat. La club sau sub un copac pe malul apei, ei vorbesc despre lecțiile din ziua următoare, joacă șah sau tenis de masă, își împărtășesc unul altuia visurile. Un singur țel măreț le duce pașii în viață — să devină buni marinari, să cutreiere marea, să înfrunte valurile înspumate, să-și apere cu cinste patria dragă.

PIONIERII

Aici, nu mai e vorba de joaca unor copii de-a pirații sau de-a marinarii care au pus pe apă o scîndurică căreia îi spun submarin. E vorba de pionieri marinari, de marinari adevărați. Sînt cei mai tineri marinari, viitori ofițeri de marină. Detașamentul pionierilor e destul de numeros, iar munca lui e încununată de succes. Atunci cînd treburile merg bine, utemistul Apetroaiei Mihai, instructorul superior al unității, e fericit.

Uneori însă, Apetroaiei e supărat „foc" și nu-și găsește liniștea toată ziua. Pionierii știu atunci că s-a întîmplat ceva. Ori vreun pionier a făcut vreo boroboață, ori altul a căpătat vreo notă slabă. Acesta e un caz „grav", pe care detașamentul îl analizează cu grijă.

În școală se află imediat cînd un elev a obținut o notă slabă. Și atunci „vinovatul" se ferește parcă să dea ochi cu colegii săi. Cam așa s-au petrecut lucrurile și cu pionierii Albu Mircea, Golopența Grigore și Gh. Panait, care așa cum spun colegii lor „se lăsaseră pe tînjeală".

Ei n-au scăpat însă de opinia detașamentului, care le-a tras o critică așa... s-o țină minte multă vreme. E bună critica, e folositoare, dar cei rămași în urmă aveau acum nevoie de sprijinul concret al colectivului, de ajutorul celorlalți pionieri. Tudorache, Lupșa, Păstrăveanu și alții s-au obligat să-i ajute să devină printre cei mai buni elevi din clasă. De atunci a trecut vreme. Angajamentul lor a devenit faptă, chiar din prima zi. Cei rămași în urmă nu mai sînt „codași", ci merg în frontul celor buni.

Pionierii din această școală au multe preocupări și din cele mai diferite. Uneori studiază sau citesc, alteori fac meditație la limba rusă, franceză sau engleză, că... de... nu poți fi comandant de navă și să nu cunoști limbi străine. Foarte des ei țin ședințe de pregătire marinărească. Au vorbit pînă acum despre clasificarea și cunoașterea navelor, precum și despre părțile lor componente.

De la o vreme, ei au început să studieze o problemă mai însemnată: „Luptele navale din secolul al XVIII-lea". E foarte interesant de știut cum s-a ajuns la acest subiect.

Într-o bună zi, Toderiță Traian a mers la bibliotecă să-și mai ia o carte. Ca întotdeauna, bibliotecara a început să-i înșire tot felul de cărți pe care ea le citise, ba chiar și despre unele despre care auzise că-s interesante. Toderiță își plimbă o vreme privirea prin rafturile bibliotecii, apoi rămase cu ochii pironiți la un volum cu scoarțe albastre pe care era desenată o corabie cu pînzele întinse: „F. F. Ușacov".

— E... ți-ai ales cartea? îl întrebă bibliotecara.

— Da. Ușacov... „Amiralul Ușacov".

Desfăcu cartea la primul capitol și citi abia șoptit. „La școala navală", apoi dedesubt, un proverb rusesc „Nu orice nuia se îndoaie la comandă".

Din prima clipă, cartea l-a pasionat. A început să citească, dar pînă la urmă a ajuns la concluzia că această carte care vorbește despre Ușacov nu poate fi citită ca o poezie, ci studiată. N-a fost tocmai ușor. După cîteva săptămîni, Toderiță, pionierul de 14 ani, avea un caiet special cu scheme ale bătăliilor purtate de marele comandant al flotei Mării Negre. În caietul lui Toderiță se găsesc schemele bătăliilor de la Tendra și Caliacra, Enicale și altele, unde marinarii ruși au adus gloria flotei navale ruse.

În unele seri, la „Camera pionierilor" se string elevii din anul I, iar Toderiță ca un mare strateg naval le vorbește cu pasiune despre operațiunile vaselor rusești.

Pionierii au și alte subiecte de discutat. Aceasta face parte din „evenimentele mari" din școală. Cei mai buni pionieri sînt primiți în rîndurile organizației U.T.M. Nu de mult, au fost sărbătoriți pionierii Tudorache Mihai și Grădinaru Virgil care au devenit utemiști.

LA PRACTICĂ

În lunile de vară, undeva pe țărmul Mării Negre, se înalță tabăra elevilor de la Școala medie militară de marină. Aci elevii școlii vin să-și facă perioada de practică.

Tinerii marinari pornesc cu ambarcațiunile sportive, cu vîsle și vele împotriva valurilor, pînă departe, în larg, de unde malul abia se mai zărește. Ce poate fi mai plăcut pentru un marinar, decît să pornească în larg, să asculte loviturile valurilor.

Ajunși în larg, încep să „vorbească" prin semnale din brațe și elipse cu cei de pe mal.

Cînd se termină perioada de practică, cei din ultimul an au terminat și școala. De aici, ei se îndreaptă spre Școala superioară de marină, iar după cîțiva ani vor ieși ofițeri temeinic pregătiți cărora li se vor încredința funcții de răspundere pe nave.

Pionierii care azi copiază schemele bătăliilor lui Ușacov sau Nahimov, mîine vor alcătui ei înșiși planuri după care își vor instrui echipajele.

GH. NEAGU

LUPENI — 1929

— O pagină glorioasă din lupta minerilor —

În curtea minei Lupeni se află o piatră de marmură albă, pe care a fost dăltuită cu litere de aur următoarea inscripție: *„La 6 august 1929 au fost uciși mișelește de către guvernul burghezo-moșieresc zeci de muncitori mineri din Lupeni care se ridicaseră cu hotărîre împotriva regimului de exploatare capitalistă, împotriva subjugării țării de către imperialismul anglo-franco-american"*.

De cîte ori intră în „șut", minerii din cele trei schimburi trec prin fața monumentului. El le amintește de mizeria și robia trecutului blestemat, de sîngele de miner care a înroșit pămîntul Lupenilor în urmă cu 26 de ani.

Amintirea sîngerosului măcel din 6 august 1929, amintirea eroicelor lupte ale minerilor sînt mereu vii în memoria întregului nostru popor muncitor.

1929... În dimineața aceea de august, zeci de mineri din Lupeni și-au sărutat pentru ultima oară nevestele și copiii. Pe străzile orașului, minerii se uneau în grupuri revărsîndu-se în curtea minei. Dar nimeni n-a coborît în subteran... Cuțitul ajunsese la os. Neînchipuit de vitrege și întunecate deveniseră condițiile de muncă și de trai ale minerilor din Lupeni în anii aceia care marcau începutul uneia din cele mai mari crize care a zguduit lumea capitalistă. Viața minerilor era mai neagră decît cărbunele ce-l scoteau. Lucrul în mină devenise un chin, o primejdie de moarte. Minerii trudeau din greu cîte 12 și chiar mai multe ore pe zi. Lipseau cele mai elementare măsuri de protecție a muncii și numai într-un singur accident și-au găsit moartea 82 de mineri.

Consiliul de administrație al societății carbonifere „Petroșani", proprietara minelor Lupeni, tăia și spînzura după bunul plac. Întîi, a fost desființată orice învoială scrisă între mineri și „societate". Apoi, ciunttirile de salarii au început să curgă gîrlă. Bancherii străini și „colegii" lor romîni din conducerea „societății" născoceau mereu noi metode de jefuire a minerilor. Din salariile mizere se rețineau 4% pentru... muzică, 4% pentru alte născociri, numeroare amenzi. Cu ceea ce primeau, minerii nu puteau să-și încropească un trai cît de cît omenesc. Adesea ei leșinau peste unealtă în abataj, din cauza foamei.

Și peste toată această viață chinuită plutea spectrul groaznic al șomajului. Pe drumurile Văii Jiului rătăceau înfometați, în căutare de lucru, mii de șomeri. La Lupeni apăreau mereu noi liste cu oameni concediați. Libertatea de a muri de foame, dreptul de a umbla fără lucru — iată „drepturile" și „libertățile" de care se puteau bucura muncitorii în timpul regimului burghezo-moșieresc!

În acele zile grele, cuvîntul partidului comunist a răsunat puternic îmbărbătîndu-i pe mineri, chemîndu-i la luptă, organizîndu-i și unindu-i, pregătindu-i pentru bătălia împotriva silniciei exploatatorilor. Au fost organizate cîteva greve demonstrative de scurtă durată. Conduși de comuniști, minerii se ridicau mereu mai hotărîți la luptă. Guvernul manist a întețit teroarea. În fiecare noapte, zeci de muncitori și în special comuniști erau arestați și schingiuiți.

Dar represiunile n-au făcut decît să-i îndîrjească pe mineri. În ziua de 5 august, sub conducerea comuniștilor, minerii de la toate exploatările din Lupeni, de la „Ileana", de la „Ștefan", de la „Aurelia", de la „Victoria" și „Carolina" au început greva generală. În mai puțin de 3 ore se strînseră împreună, umăr la umăr, înfrățiți, muncitorii romîni și cei maghiari formînd la un loc o masă puternică de vreo 4.000 de greviști care cereau patronilor pîine și contract colectiv. După ce au învins împotrivirea jandarmilor, minerii greviști au ocupat centrala electrică paralizînd astfel orice activitate a minelor.

Spumegînd de furie, patronii și autoritățile burghezo-moșierești se pregăteau să înăbușe greva în sînge. Au fost aduse batalioane speciale de soldați — grăniceri și jandarmi. În dimineața lui 6 august, au intrat în curtea uzinei electrice — unde se aflau greviștii — directorii minei, împreună cu prefectul manist Roszvany, însoțiți de jandarmi. Ei s-au răstit la mineri:

— Părăsiți imediat mina!

Ca un ecou uriaș a răsunat în curtea uzinei cuvîntul minerilor:

— Nu plecăm! Vrem pîine! Să ni se dea contract colectiv!

Au urlat plini de ură prefectul și directorii:

— Dacă nu plecați îndată, o să vă dăm „bomboane", nu pîine!

— Nu vom pleca de-aici să știm că murim! l-a înfruntat dîrz pe prefect tînărul miner Vitoș Gavrilă care se afla în primele rînduri. Răspunsul acesta demn și curajos l-a scos din minți pe Roszvany. Negru de mînie, bestia-prefect a scos pistolul și i-a zburat lui Vitoș creierii. Acesta a fost semnalul masacrului. Asupra minerilor care erau cu mîinile goale călăii au abătut ploaie de gloanțe. Pîrîiau puștile, țăcăneau mitralierele. Amețiți de băutură și împinși de la spate de ofițeri, jandarmii și soldații s-au năpustit asupra greviștilor care se apărau cu pietre și șipci. Au murit în măcelul îngrozitor zeci de mineri cu oasele sfărîmate, cu ochii scoși, cu țestele zdrobite; sute de mineri au fost răniți. Curtea centralei electrice din Lupeni, apărată cu eroism de neînfricații luptători mineri, a fost scăldată în sînge.

După măcel, o cruntă teroare a fost dezlănțuită împotriva minerilor. Înecați în sînge, Lupenii clocoteau de ură și mînie. Punînd la cale cu premeditare masacrul sălbatic de la Lupeni, burghezia a țintit să ucidă hotărîrea de luptă a minerilor. Ea n-a izbutit! Masacrul de la Lupeni a arătat nu tăria, ci șubrezenia regimului burghezo-moșieresc. Însîngerat, dar neînfricat și neînfrînt, detașamentul eroic al clasei noastre muncitoare — minerii — se pregătea pentru noi bătălii. Partidul stătea în frunte, organiza lupta minerilor, desfășura acțiunea de solidarizare a clasei muncitoare cu eroicii mineri de la Lupeni.

Luptele de la Lupeni au rămas înscrise în paginile istoriei glorioaselor lupte ale clasei muncitoare din țara noastră. Deși eroica grevă a minerilor din Lupeni a fost reprimată, ea a constituit o manifestare puternică a împotrivirii crescînde a proletariatului din țara noastră față de politica burgheziei și moșierimii și a stăpînilor lor, imperialiștii străini, care porniseră ofensiva împotriva proletariatului. Luptele de la Lupeni au reflectat totodată influența puternică a partidului comunist în rîndurile muncitorilor mineri.

...Din ziua aceea de august a lui 1929 au trecut 26 de ani. Sub conducerea comuniștilor, minerii, ca și întregul nostru popor muncitor, au continuat lupta dîrză pentru pîine, libertate, pentru o viață mai bună.

Viața nouă, liberă, pentru care cei mai buni fii ai clasei muncitoare au luptat înfruntînd teroarea sălbatică a regimului burghezo-moșieresc, viața aceasta a venit, ea triumfă. Sîngele minerilor de la Lupeni n-a curs în zadar. Poporul nostru muncitor zidește socialismul, își făurește cu mîini harnice bunăstarea și fericirea. Minerii, „viermii pămîntului" cum erau numiți pe vremea capitaliștilor, sînt acum împreună cu întregul popor adevărații stăpîni ai minelor. Munca minerului e răsplătită și prețuită din plin de partid și guvern, ea e cinstită de toți oamenii muncii. Condițiile de lucru și de viață ale minerilor devin zi de zi tot mai bune. Mai în fiecare zi se face un nou pas înainte în direcția mecanizării minelor, a perfecționării neîncetate a procesului de producție, în direcția construirii de locuințe confortabile pentru mineri.

Alături de întregul nostru popor, minerii comemorează cea de a 26-a aniversare a luptelor de la Lupeni întîmpinînd cu cinste „Ziua minerului" și ziua de 23 August prin mii și mii de tone de cărbune peste plan, hotărîți să apere și să întărească neîncetat mărețele cuceriri ale puterii populare.

Amintirea luptelor eroice din trecut, sporește avîntul oamenilor muncii pentru a dobîndi — sub steagul de luptă al partidului — noi și mărețe victorii în construirea unui viitor de belșug și fericire înaltă.

EM. RUCĂR

Impotriva armelor atomice și termonucleare!

Adunarea populară din Capitală

Răspunzînd chemării Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., un mare număr de cetățeni ai Capitalei au luat parte ieri după amiază la adunarea publică ținută în grădina „Boema", cu prilejul Zilei mondiale de luptă pentru interzicerea armelor atomice și în întîmpinarea Conferinței internaționale de la Hiroșima, împotriva armelor atomice și termonucleare.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. M. Ralea, membru în biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

În cadrul adunării a luat cuvîntul acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care, subliniind efectele dezastruoase ale primei bombe atomice lansate acum 10 ani asupra orașului japonez Hiroșima, a spus: „O nouă Hiroșimă nu trebuie să se mai repete. Trebuie îndepărtată pentru totdeauna primejdia războiului atomic — iată dorința unanimă a popoarelor".

Vorbitorul a scos în relief puternica mișcare mondială care există în zilele noastre pentru interzicerea armelor atomice, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. În avantgarda acestei mărețe lupte pășește poporul sovietic, guvernul Uniunii Sovietice. Propunerile făcute la 10 mai a. c. de delegația sovietică au avut un răsunet mondial, fiind salutate cu recunoștință de toate popoarele. Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri a deschis noi perspective pentru soluționarea problemei interzicerii armelor atomice și a reducerii înarmărilor.

După ce a arătat imensele foloase pe care le poate trage omenirea de pe urma folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, vorbitorul a subliniat că în urma acordurilor încheiate între guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.R., încă în decursul anilor 1955-1956 vor fi livrate țării noastre pile atomice, acceleratori de particule elementare, materiale dezagregabile, izotopi radioactivi și alte materiale necesare creării în R.P.R. a unei baze moderne, științifico-experimentale, în vederea folosirii energiei nucleare.

Popoarele nu vor înceta niciun moment lupta pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Luptînd cu forțe unite, ele vor impune interzicerea armelor de distrugere în masă, vor asigura triumful cauzei păcii — a încheiat vorbitorul.

Cuvîntarea a fost îndelung aplaudată. Cei prezenți au manifestat puternic pentru pace și colaborare între toate statele pentru punerea în afara legii a armelor atomice și de distrugere în masă.

La sfîrșit, s-a dat citire mesajului adresat de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. către Conferința internațională împotriva armelor atomice și cu hidrogen ce se deschide în ziua de 6 august la Hiroșima. Mesajul a fost primit cu îndelungi aplauze de către asistență.

A rulat apoi filmul „Copiii din Hiroșima".

★

Adunări cetățenești consacrate Zilei mondiale de luptă pentru interzicerea armelor atomice au mai avut loc în Capitală la Parcul Libertății, la Clubul sindicatului muncitorilor din construcții etc.

Numeroase asemenea adunări au avut loc și în țară.

Mesajul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R. către Conferința internațională împotriva armelor atomice și cu hidrogen de la Hiroșima-Japonia

HIROȘIMA — JAPONIA

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. transmite, în numele poporului romîn iubitor de pace, salutul cel mai cordial Conferinței de la Hiroșima și călduroase urări pentru triumful nobilelor ei țeluri: interzicerea totală a armelor atomice și utilizarea energiei nucleare exclusiv în scopuri pașnice, pentru binele și fericirea întregii omeniri.

Felicităm totodată din toată inima poporul japonez pentru inițiativa organizării acestei conferințe, care răspunde celor mai fierbinți năzuințe ale popoarelor de pretutindeni.

Ne exprimăm profunda simpatie față de lupta poporului japonez împotriva folosirii armelor atomice, luptă care a cunoscut o amploare uriașă în campania de strîngere de semnături pe Apelul împotriva pregătirii războiului atomic. Poporul romîn a urmărit și urmărește cu mare interes această luptă dîrză izvorîtă din tragica experiență a poporului japonez care a cunoscut acum 10 ani ororile masacrului atomic de la Hiroșima și Nagasaki, iar recent consecințele nefaste ale experiențelor cu bomba H.

În aceste zile, în orașele și satele patriei noastre au loc numeroase adunări și mitinguri, cu prilejul comemorării zilei de 6 august în cadrul cărora masele largi de cetățeni din Republica Populară Romînă își afirmă hotărîrea de a lupta neobosit pentru ca o nouă Hiroșimă să nu se mai repete, pentru ca pregătirea unui război atomic să fie împiedicată.

Cele 11.680.215 semnături strînse în Romînia pe Apelul de la Viena — adică semnăturile întregii populații adulte a țării — subliniază cu tărie această hotărîre, precum și convingerea poporului nostru că o puternică mișcare a popoarelor poate salva omenirea de calamitățile războiului atomic, poate determina ca energia atomică — această mare cucerire a minții omenești — să slujească nu scopurilor de distrugere, ci ridicării civilizației și culturii pe cele mai înalte culmi de înflorire.

Un izvor de noi forțe în lupta poporului romîn pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, pentru preîntîmpinarea războiului atomic îl constituie perspectiva folosirii în țara noastră a energiei atomice în scopuri pașnice, în urma acordului încheiat între Uniunea Sovietică și R.P.R.

Speranțele popoarelor în realizarea unui acord între marile puteri în această problemă vitală pentru destinele omenirii s-au dovedit a fi îndreptățite. În urma înțelegerii realizate la Conferința de la Geneva există toate temeiurile pentru a privi cu încredere perspectivele viitoarei Conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri și lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare ce vor fi reluate la 29 august a.c.

Fie ca prin lupta unită a tuturor forțelor iubitoare de pace, locul războiului rece, al fabricării și stocării de arme atomice și cu hidrogen, să-l ia o colaborare trainică între toate țările fără deosebire de orînduire socială și o întrecere între state pe tărîmul aplicațiilor pașnice ale energiei nucleare.

Poporul romîn își alătură glasul la cel al tuturor participanților la Conferința internațională împotriva bombelor atomice și cu hidrogen. De la Hiroșima, din orașul unde energia atomică a servit distrugerii și morții, să răsune acest glas cu putere în numele tuturor popoarelor care cer cu hotărîre fermă să dispară pentru totdeauna amenințarea războiului atomic, iar energia nucleară să servească civilizației și progresului întregii omeniri.

Trăiască pacea trainică între popoare!

Intîlnire cu prieteni din Hiroșima

În Varșovia, cea care în anii 1945 zăcea la pămînt, așa cum arată numeroase fotografii de uriașe dimensiuni așezate pe zidurile noilor clădiri, a venit delegația Japoniei, a Hiroșimei — oraș care a cunoscut urgia armelor atomice. Numai orașe care asemenea Varșoviei au suferit atît de mult din pricina războiului își imaginează exact, fără posibilitate de a greși, înfățișarea sinistră a Hiroșimei, amploarea tragediei ei, numai ele pot spune cu precizie cît de mare a fost durerea inimilor omenești.

Hiroșima s-a întîlnit cu Varșovia. Fără îndoială că din această întîlnire a două orașe cu experiență tragică va reieși nu numai o sinteză a urgiei războiului, ci în primul rînd un strigăt de mînie împotriva războiului, o electrizare a conștiințelor.

În timp ce la Varșovia se desfășoară Festivalul pentru Pace și Prietenie, la Hiroșima urmează să se deschidă conferința împotriva războiului atomic. Profesorul Kaoru Yasui — secretar general al Comitetului național japonez împotriva folosirii armei atomice și cu hidrogen, a propus ca la 6 august, dată la care se împlinesc 10 ani de la aruncarea bombei atomice, să se convoace la Hiroșima o conferință împotriva războiului atomic. Cuvintele despre pace răsună la Varșovia și la Hiroșima la fel de puternic. Ele sînt amplificate de ruine, de experiența proprie a oamenilor.

În centrul Varșoviei, oaspeții Festivalului se opresc vreme îndelungată în fața unei fresce care arată ce fericiri mari, ce visuri cutezătoare pot fi împlinite dacă atomul se află în slujba celui care l-a creat și ce distrugeri uriașe pot lovi planeta noastră dacă atomul se află în mîna neoamenilor. Varșovia tragică și eroică care și-a văzut transformate în ruine casele construite într-o arhitectură impresionantă prin sobrietatea și frumusețea ei înțelege neliniștea și durerea Hiroșimei care și-a pierdut majoritatea covîrșitoare a locuitorilor ei. De aceea, pe multe din zidurile caselor Varșoviei, pe ruinele ei, ai să găsești întotdeauna un afiș care spune: „Atomul în slujba omului!".

...Am avut prilejul să stau de vorbă vreme de un ceas cu unul din puținii supraviețuitori din Hiroșima. Se numește Yuky Moriyasu. Nu cred să aibă mai mult de 25 de ani. În timpul atacului atomic era un copil. Face parte din ansamblul de cor al delegației, aproape în fiecare zi ia parte la prezentarea unui program.

Am stat de vorbă cu Yuky Moriyasu în dimineața zilei de 4 august, iar la 6 august, după cum știm cu toții, se împlinesc 10 ani de la atacul atomic asupra Hiroșimei. Amintirile îl tulbură, dar el continuă totuși să învețe cîntece noi pentru programul artistic. Deși obosit, Yuky Moriyasu acceptă să ne acorde un ceas de discuție, deoarece dorința de a spune adevărul despre Hiroșima a devenit țelul principal al vieții sale.

Discuția are loc într-o cameră a cantonamentului delegației japoneze, situată în apropiere de blocul în care este găzduită delegația noastră.

Un prieten al lui Yuky Moriyasu se oferă bucuros să facă serviciul de translator.

Yuky Moriyasu începe să vorbească fără a aștepta întrebările mele.

— În primul rînd ași vrea să anunț că la Hiroșima viața și-a reluat cursul...

Începutul acestei discuții m-a uimit. Credeam că o să înceapă cu descrierea atacului atomic, cu urmările, cu imaginea tristă a Hiroșimei. El nu ia în seamă emoția mea și continuă cu același subiect, arătînd ce înțelege prin „Hiroșima și-a reluat cursul vieții".

— Avem o orchestră simfonică, un ansamblu de cor, un centru cinematografic... Dar spectatori sînt puțini. Hiroșima are acum 30.000 de locuitori.

O orchestră simfonică în Hiroșima...

Pare puțin ciudat și totuși emoționant ca orice mărturie a tăriei vieții omenești.

N-am destulă imaginație ca să-mi închipui cum poate să arate o orchestră simfonică din Hiroșima, ce anume cîntă ea, artiștii ei și mai ales cum sînt spectatorii.

— Interesante nu sînt ruinele Hiroșimei, ci activitatea desfășurată de supraviețuitorii ei împotriva războiului atomic. Am fotografiat ruinele noastre, tragedia noastră, am organizat expoziții pe care le-am trimis în multe țări. La Lausanne ne-am adresat mamelor, iar la Varșovia ne adresăm tineretului.

Răspunsul care ni-l dă acum are aceeași introducere ca un refren de cîntec.

— Interesante nu sînt ruinele Hiroșimei... Ruinile sînt toate la fel în cele din urmă. Mai cumplite la noi în Hiroșima, dar totuși ruine... Mi-am ales meseria de constructor. După război, meseria de constructor e cea mai necesară. De aceea am ales-o pe aceasta, altfel nu puteam. Ceva am reușit să reconstruim. S-au reconstruit însă puține locuințe. Mulți dintre locuitori mai stau încă în casele atinse de efectele bombei atomice. Asta înseamnă moarte sigură. Neavînd să se așeze în altă parte, deși au certitudinea morții, ei totuși stau în aceste locuințe. Noi am chemat oamenii să vină la 6 august în Hiroșima. Locuitorii Hiroșimei doresc ca ceea ce au văzut ei să nu mai vadă nimeni, ca ceea ce am îndurat noi să nu mai îndure nimeni.

„Eu sînt constructor, încheie Yuky Moriyasu și nu pot să construiesc fără a avea convingerea că ceea ce clădim va dura. Sînt însă convins că oamenii pot împiedica tragedia pe care am cunoscut-o noi și că putem face astfel încît ceea ce clădim acum să nu se transforme în ruine".

...Ne întîlnim și noi cu tinerii din Japonia, cu reprezentanții Hiroșimei.

Tinerii japonezi se opresc la fiecare masă și încep să împartă textul și partitura cîntecului „Să nu cadă bomba atomică".

Vrem să vă învățăm acest cîntec, ne spun ei. Un interpret al delegației noastre s-a retras într-un colț ca să traducă în romînește textele din engleză. În cîteva minute prima variantă romînească a cîntecului este realizată. Grupuri de tineri romîni și japonezi, din Ceylon și Pakistan, descifrează primele note ale cîntecului. În semn de respect pentru victimele de care povestește muzica lui Koji Kinoshita, în timpul cîntecului, ca într-un moment de reculegere, delegații stau în picioare.

Spre masa unde se află Yuky Moriyasu se îndreaptă ca la un semnal întreaga sală. Tinerii îl înconjoară cu dragoste și-l îmbrățișează.

În mijlocul prietenilor, tînărul din Hiroșima zîmbea emoționat acestei demonstrații spontane de înțelegere și solidaritate. Face semn că vrea să spună ceva:

— Ca martor al atacului din Hiroșima vreau să vă spun ceva, prieteni. Arma atomică poate aduce distrugeri uriașe. Dar ca martor al acestei întîlniri pot spune și că oamenii pot împiedica o nouă crimă, un nou război atomic.

Îi răspund urale calde care nu mai încetează. Privim spre Yuky Moriyasu, ținem în mînă cîntecul, cîntăm cu toții. Pe zeci de caiete se copiază în limba romînă textul.

Un tînăr din ansamblul coral japonez se urcă pe scenă.

— Propun să cîntăm împreună acest cîntec.

Yuky Moriyasu e ocupat cîteva clipe cu autografe, apoi cîntă și el laolaltă cu toți tinerii.

Acest cîntec este parcă însăși puterea omului de a împiedica războiul atomic. El va răsuna mîine în întreaga Varșovie.

T. MAZILU

Varșovia, 5 august 1955.

CRONICA LITERARĂ

Camil Petrescu — „Un om între oameni" (vol. II)

Lucian Raicu

(Urmare din nr. 1949)

Se observă acest fenomen la Camil Petrescu: într-un fel care poate părea curios se asociază patetismul, chiar caracterul retoric, discursivitatea, cu persiflarea și ironia străpungătoare. În ce fel se împacă aceste modalități ce par contrarii? Deobicei spiritul critic respinge patetismul, găsindu-l găunos și scriitorii pe care îi numim satirici au oroare de discursivitate, de sentimentalitate. Aici de pildă — se spune — este izvorul comicului caragialesc, care rezultă tocmai din această contradicție. Camil Petrescu e un autor patetic și așa ni se dezvăluie și în romanul „Un om între oameni".

Dealtfel patetismul, cuvîntul vibrant, nota retorică sînt ale lui Bălcescu însuși ca istoric, și aici — și în multe alte privințe — se poate vorbi de o corespondență, de o înrudire temperamentală între Camil Petrescu și eroul său. Bălcescu e adînc emoționat, pînă la evlavie, cînd deschide „sfînta carte unde se află înscrisă gloria Romîniei"... — pornind să scrie „Istoria Romînilor sub Mihai Vodă" — și tot astfel Camil Petrescu însuși. Înrudirea de structură biografică între autor și eroi e desigur unul din capitolele cele mai sugestive ale științei literare: după ce Flaubert a pus în circulație vorba memorabilă — banalizată prin abuz — „Madamme Bovary sînt eu", nimic nu mai poate surprinde. Scriitorul nu se sfiește să transpună gîndurile lui Bălcescu într-un limbaj discursiv, după cum tot așa expune propriile sale reflecții, deși unii vor spune — dintr-o prejudecată foarte răspîndită la noi — că acesta nu e un „procedeu" artistic, că autorul trebuie să topească ideile în „imagini artistice", relevîndu-și astfel „măiestria".

Dar alături de paginile cele mai patetice, în care vibrează ideile revoluției și propria simpatie a scriitorului față de eroul său, citim pagini analitice și altele satirice. În romanul lui Camil Petrescu, paginile de împletire a analizei cu satira sînt din cele mai bune. Vom observa că personajele persiflate *prin analiză* — Brătianu, Eliade („Văzut din afară" după părerea tovarășei Vera Călin), Halepliu — se înrudesc cu apariții din opera mai veche a lui Camil Petrescu; ecourile personalității scriitorului se păstrează și se amplifică. Să luăm personajul Ion Brătianu. E omul care știe să „facă" politică, e avid de putere, de glorie și se sprijină pe cine poate — chiar pe revoluționari — spre a urca repede treptele sociale. E tipul de întreprinzător care știe să tragă sforile, rapid și expeditiv, disprețuind oamenii de gîndire ca Bălcescu și preferînd oamenii „practici", adică pe poltroni. Vulgar și impertinent, fără scrupule, știe cu ce fel de indivizi se „face politica" iar la manifestație vine „pe jos" și se amestecă în mulțime spre a da o probă zdrobitoare de democratism. Privind mai atent, vedem că Brătianu e din aceeași substanță cu alți eroi din vechile romane și din dramaturgia lui Camil Petrescu, cum ar fi, să luăm la întîmplare, Granovski, sportivul impertinent și Drumea, milionarul din „Micara". Văzut de Camil Petrescu, Brătianu se poate rezuma caracterologic astfel: e tipul omului care știe să se „descurce" în viață, disprețuind cu sinceritate pe „naivi", adică semenii săi cu o ținută morală mai avansată, cu scrupule, adică „proști". În același timp, personajului îi corespunde un fond special determinat. Nu dragostea de popor împinge pe Brătianu ca și pe ceilalți reprezentanți ai burgheziei — Pavliciohi, Hagi Curti, State Dobrovici — alături de revoluție. Ei se teme în realitate de revoluție și încearcă la un moment dat, alături de alții, o platformă comună de interese cu marile familii boierești. Reprezentant tipic al politicianului liberal burghez, el este, dacă ne gîndim bine, la antipodul „inadaptabililor", care compun o vastă galerie în opera lui Camil Petrescu — prin „inadaptabili" înțelegîndu-se oamenii candizi sufletește, zdrobiți repede de vicisitudinile vieții burgheze.

Față de „inadaptabili" scriitorul a nutrit întotdeauna simpatie, privind în schimb cu antipatie organică pe „adaptabili", pe conformiști, uscați sufletește dar cu „tupeu".

Indignarea scriitorului față de aceștia din urmă, venind din lăuntrul său sufletesc, merge pînă la sarcasm, pînă la caricaturizare. Mai izbitor însă e cazul lui Halepliu, un alt tip bine prins de scriitor între analiză și ironie. Cu Halepliu, actor fără talent și măcinat de invidie, trădător al revoluției, Camil Petrescu întregește literatura romînă cu noi date caracterologice bine fixate pe fondul social al epocii: respingător el însuși, Halepliu e dezgustat de lume, de oameni, remarcînd la toți lipsa de „caracter". Halepliu e orgolios, avînd o bănuială despre mediocritatea sa, repede compensată de încrederea în sine. Scena întrevederii agăi Iancu Manu cu Halepliu, venit să denunțe pe capii revoluționari spre a primi o pungă de bani, e de mare efect și scriitorul savurează cu satisfacție îngenunchierea acestui artist în fața agăi, în schimbul unei sume de treizeci de arginți. Lașitatea și josnicia împletite cu suferința sinceră de a fi considerat spion și disprețuit de proprii săi stăpîni, dau un caracter. Halepliu nu e decît o caricatură, însă o caricatură tăiată în adîncime, avînd implicații morale — laturile contradictorii, fără a scinda eroul, fuzionează dimpotrivă, cu naturalețe, într-un tip de o verosimilitate ireproșabilă.

În cazul lui Eliade, scriitorul a avut de rectificat propria sa viziune mai veche, caricaturală, exagerat pătimașă. Dacă ne amintim bine, în drama „Bălcescu" părerea critică a autorului față de personaj atingea șarja, omul era anulat, văzut ca o paiață absolut rizibilă. Bineînțeles, rolul lui Eliade în revoluție e negativ. Și în roman dealtfel; din punct de vedere politic, prezența lui Eliade e deplorabilă, după cum și ținuta sa morală e deficitară. Eliade e ambițios în sensul cel mai rău, nu poate accepta decît întîiul rol întotdeauna, iar înverșunarea cu care Bălcescu apără principiile revoluției îi apare ca o jignire personală ce i se aduce, ca o tentativă de a i se submina autoritatea. Cu toate acestea, Bălcescu, deși va lupta pînă la capăt pentru înfăptuirea programului revoluționar și va manifesta adesea repulsie față de lașitatea și inerția lui Eliade, nu-l desconsideră întru totul pe colegul său de guvern. E în roman o scenă de „emoție" în care Bălcescu, după o consfătuire încordată cu membrii guvernului provizoriu, privește spre Eliade cu duioșie ca spre un mare cărturar, poet și dascăl ce era, regretînd cu amărăciune că un astfel de om arată atîta neînțelegere în fața revoluției.

Urmărind pe mai multe planuri desfășurarea revoluției, scriitorul ne transmite impresia — păstrată pînă la sfîrșit — că revoluția au făcut-o tîrgoveții, țăranii, meseriașii, tabacii, din masa cărora se schițează o întreagă galerie de oameni cu toți la fel de bine diferențiați. Din această categorie o creație memorabilă rămîne Toader Fîrșerotu „căldărarul încăpățînat", cu ținuta lui de om așezat, cu mare prestigiu între cei din mahalaua sa, cu dispreț față de „tîlhari", „huidume", „cuțitari", cu care nu vrea să facă revoluția. E greu de urnit și tare mîndru că mahalaua îl urmează în revoluție și atunci — șiret — cochetează capricios, simulînd modestia: „Ei, mă, și cum vine asta? Voi vreți să-mi băgați în cap, că nu se poate revoluție în Bucureștii ăștia, fără mine?"

Pe mulți a surprins încercarea lui Camil Petrescu de a zugrăvi tipuri de țărani. Cerința obiectivă de a lumina viața țărănimii și contribuția acesteia la revoluție a dat rezultate aproape neașteptate. Personalitatea vie a scriitorului și-a spus și aici cuvîntul într-o măsură decisivă, încît azi putem spune că în literatura romînă avem, alături de țăranul lui Creangă, al lui Slavici, al lui Rebreanu, al lui Sadoveanu — tipul de țăran „al lui" Camil Petrescu. Scriitorul a demonstrat în felul lui specific că viața satului nu se limitează la o existență monotonă, la „ruralitate", la pitoresc și tradiție, că mai există aci și o viață a conștiinței — și nu a conștiinței tulburi — că oamenii au aci probleme, sentimente la fel de intense.

Satul lui Camil Petrescu are o asemenea viață conștientă, spirituală, cu toată înapoierea seculară și crîncenele condiții de existență în care a fost ținut. În primul rînd, aceasta se concretizează în fixarea de către scriitor a poziției țărănimii în revoluție, a raporturilor dintre clăcași și Bălcescu și ceilalți fruntași revoluționari.

Coardele patetice ale talentului lui Camil Petrescu vibrează îndurerate în tabloul de un spectaculos tragic al înmormîntării eroilor căzuți și tot ele fac să vibreze puternic în bătaia clopotelor care cheamă poporul la revoluție. Astfel scriitorul a înfățișat raportul de forțe sociale existent, a subliniat atitudinea caracteristică fiecărei clase și categorii sociale față de revoluție în lumina concepției materialiste a istoriei. Aici în primul rînd e luminat rolul maselor, al țărănimii și al meșteșugarilor tîrgoveți ca factor consecvent revoluționar, interesați în cel mai înalt grad de înfăptuirea idealurilor înaintate. Nicăieri poate mai mult ca aici nu este mai evidentă diferențierea calitativă, structurală a romanului de azi în raport cu întreaga operă a lui Camil Petrescu, acel pas hotărîtor al scriitorului spre o literatură de un tip nou, strîns legată de concepția clasei muncitoare, purtînd pecetea realismului socialist.

Spiritul analitic și pătrunderea critică a scriitorului nu obosesc niciodată pe cuprinsul celor aproape o mie cinci sute de pagini de roman apărute pînă în prezent, deși se aplică unor suprafețe fără sfîrșit; societatea romînească de acum un veac e străpunsă literalmente pe toate laturile, în lung și-n lat, pe planuri vaste, care se încrucișează continuu încît desfășurarea epică e imposibil de rezumat. Se aleg scene caracteristice, de interes acut pentru reconstituirea epocii. Revoluția nu se restrînge la anumite cercuri interesate, ea îmbrățișează toate clasele, obligîndu-le la o atitudine.

Cu o intuiție artistică fină, scriitorul a ocolit primejdia de a vedea revoluția ca o întrerupere a ciclului vieții. Dacă ar fi încercuit evenimentele prin fire izolatoare, am fi avut sentimentul că societatea s-ar fi oprit din mersul ei, că oamenii, lăsînd în urmă preocupările și viața obișnuită, ar fi „mers" la revoluție, ca la un spectacol. Scriitorul a simțit că într-o epocă atît de agitată, viața păstrează încă aparențe obișnuite, dincolo de care se proiectează marile evenimente. Învățatul doctor Danielopolu continuă să dea petreceri ca să mai „vadă" femei; în același timp invită la el pe August Treboniu Laurian și pe Bălcescu care discută despre moravurile romînești în raport cu viața din apus. Scarlat Turnavitu, unul din revoluționari, e mereu obsedat de dragostea lui pentru fata popii și e adînc mîhnit că popa nu cade la învoială să-i dea fata de nevastă găsindu-l prea vîrstnic. Negustorii își apără avutul și „onoarea" nevestelor de năvala „cuțitarilor". State Dobrovici urcă repede scările sociale și din rudă umilă a lui Toader Fîrșerotu și ucenic al acestuia ajunge mare fabricant, nu mai ține minte de unde a pornit și acum umblă să ajungă ministru, alăturîndu-se revoluției spre a se căpătui și el „ca omul". În protipendadă, Filipescu-Vulpe și amicii dezbat chestiunea sînilor Frusinicăi, dacă sînt urîți ori frumoși, adică pe potriva cupelor de șampanie, pariază cu înverșunare, iar Frusinica spre a hotărî adevărul face o demonstrație practică uluindu-i pe toți, dînd prilej mătușii s-o bîrfească, iar lui Bălcescu să mediteze asupra enigmaticului feminin. Camil Petrescu dă astfel de scene, împletind spiritul analitic, precizia realistă, cu o ironică inteligență, amuzîndu-se, „savurînd" viața. Viziunea scriitorului e foarte specifică. Intelectualul de mare ținută care dublează pe scriitorul realist nu se desminte. „Un om între oameni" continuă dezbaterea mereu prezentă în opera anterioară a destinului intelectualității. Dacă Ladima din „Patul lui Procust" e artistul inadaptabil care se prăbușește în atingere cu trivialitatea vieții burgheze, iar Gelu Ruscanu din „Jocul ielelor" e intelectualul care a „văzut" ideea și nu mai are liniște, ocupat și el de confruntarea schemelor gîndirii pure cu realitatea neprimitoare, prin eroul de astăzi, Camil Petrescu pune problema sub aspectul ei capital, acela *al răspunderii intelectualului în fața poporului din care s-a ivit.*

Dar nota de intelectualitate a romanului nu se relevă numai aici; ținta însăși a cărții face să se întrevadă o formulă superioară. Romanul foiește de intelectuali, de oameni care-și pun problema sensului existenței, totul e într-o continuă fierbere dialectică. Discuții despre adevăr, despre istorie și personalitate, obiectivitate și părtinire, despre dragoste și eternul feminin, despre sacrificii, despre eroism, despre limba literară, se poartă la nesfîrșit și conferă cărții caracterul de intelectualitate.

Nu e vorba de a da „idei" în forma lor nudă — asta ar depăși arta — ci de putința de a dezbate idei și probleme, în lipsa cărora viața oamenilor apare searbădă. Camil Petrescu stăpînește această putință în mare grad, amintind pe cel mai de seamă artist-gînditor al nostru — Eminescu. Avem de altfel și un deziderat privind folosul pe care l-ar trage literatura noastră, dacă și alte cărți s-ar apropia mai mult de gîndurile oamenilor.

Temperament febril, agitat, Camil Petrescu a pornit și acest roman — precum mărturisește el însuși — dintr-o intenție polemică, viziunea sa asupra revoluției și asupra lui Bălcescu, întemeiată pe o informație strictă și pe o înțelegere științifică, marxistă, a istoriei, ciocnindu-se violent cu teoriile falsificatoare formulate în special de Titu Maiorescu. Junimiștii au ironizat epoca de la '48, defăimînd ca demagogice, sterile, patima revoluționară, spiritul luptător și avîntul patriotic al pașoptiștilor intransigenți. Camil Petrescu studiind epoca, pătrunzînd intenția de clasă a defăimătorilor, a simțit îndemnul febril de a da replica meritată.

Concepția științifică a istoriei nu a stingherit așa dar în nici un fel desfășurarea însușirilor originale ale scriitorului, ci dimpotrivă, le-a stimulat, le-a dat o mai mare autoritate. „Un om între oameni" vine să afirme încă odată combativitatea structurală a lui Camil Petrescu, ilustrîndu-i personalitatea în tot ce are mai specific, dovedind că o concepție științifică și adeziunea la principiile realismului socialist devin premizele afirmării superioare a unei individualități bogat înzestrate.

Editura Tineretului, 1955.

Cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: Cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a continuat lucrările în dimineața zilei de 5 august. La ora 10 s-a deschis ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților. Ședința a fost prezidată de V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților.

Pe ordinea de zi a ședinței figurau discuții la raportul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Primul a luat cuvîntul deputatul *A. M. Puzanov* (R.S.F.S.R.). El a subliniat că conferința de la Geneva a fost un eveniment de însemnătate istorică. Constatăm cu multă satisfacție, a spus A. M. Puzanov, clarviziunea guvernului nostru care a întreprins o serie de importante acțiuni de politică externă care au dus la slăbirea încordării în relațiile internaționale și au creat o atmosferă favorabilă pentru conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

O. I. Ivascenko (R.S.S. Ucraineană) a declarat că poporul ucrainean aprobă cu un sentiment de profundă recunoștință politica de pace a guvernului sovietic. Această politică, a spus vorbitoarea, dovedește posibilitatea coexistenței și întrecerii economice între cele două sisteme — socialist și capitalist.

Deputatul *V. P. Mjavanadze* (R.S.S. Gruzină) a subliniat în cuvîntarea sa că în ultima vreme guvernul sovietic a întreprins o serie de noi acțiuni de o foarte mare însemnătate pentru slăbirea încordării internaționale și pentru întărirea păcii. Un factor important în viața internațională, a spus el, este îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

În numele poporului uzbek, deputatul *Ș. R. Rașidov* a aprobat cu căldură rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Subliniind însemnătatea conferinței de la Geneva pentru destinderea încordării internaționale, Ș. R. Rașidov a amintit că delegația guvernamentală sovietică și-a exprimat regretul că la conferință nu s-a acordat atenția cuvenită problemelor Asiei și Extremului Orient.

A urmat la cuvînt deputatul *N. E. Avhimovici* (R.S.S. Bielorusă). El a arătat că poporul bielorus sprijină întrutotul propunerile prezentate de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice la conferința de la Geneva. Aceste propuneri corespund sarcinilor întăririi păcii, securității internaționale, creării încrederii între state, înlăturării primejdiei de război și micșorării poverii înarmărilor.

Deputatul *N. V. Țițin* (R.S.F.S.R.) și-a consacrat cuvîntarea problemei lărgirii legăturilor dintre oamenii de știință din toate țările. Vizitele, contactul personal, schimbul de informații științifice trebuie să contribuie la progresul rapid și fructuos în domeniul științei.

Deputatul *K. M. Ozolin* (R.S.S. Letonă) a spus că oamenii muncii din Letonia Sovietică au primit cu o mare satisfacție rezultatele pozitive obținute la conferința de la Geneva. Conferința a arătat că în timpurile noastre colaborarea internațională și încrederea constituie un țel concret și pe deplin realizabil.

Deputata *Z. A. Lebedeva* (R.S.F.S.R.) și-a consacrat cuvîntarea rolului pe care l-au avut forțele iubitoare de pace din toate țările în obținerea unor rezultate pozitive la conferința de la Geneva.

— Se poate afirma — a declarat ea — că la baza succeselor luptei pentru pace se află munca de zi cu zi, necunoscută dar adîncă și minuțioasă, de eliberare a conștiinței oamenilor, prinși în mrejele propagandei mincinoase și de dezinformarea dusă de calomniatori; această muncă de zi cu zi o duc în toate țările oamenii simpli a căror voință de pace, a căror năzuință spre fericirea popoarelor nu poate fi stăvilită de nici un fel de greutăți și obstacole.

A luat apoi cuvîntul deputatul *S. M. Arușanian* (R.S.S. Armeană). Istoria statului sovietic — socialist, a spus el, arată în mod convingător că Uniunea Sovietică nu a amenințat niciodată, nu amenință și nu va amenința pacea, independența și suveranitatea altor popoare.

Poporul armean iubitor de libertate, a spus în încheiere S. M. Arușanian, aprobă cu căldură politica externă de pace a guvernului sovietic.

A luat cuvîntul *E. A. Furțeva* (orașul Moscova). Ea a vorbit despre eroica muncă constructivă a oamenilor sovietici.

Deputatul *Ilya Ehrenburg* a declarat că conferința de la Geneva, care a dat o lovitură politicii de forță, a fost pregătită de măretele eforturi ale poporului sovietic și ale tuturor popoarelor lumii.

Vorbind despre rezultatele conferinței dela Geneva, a declarat Ehrenburg, nu putem uita acțiunile întreprinse de guvernul sovietic, care a manifestat o dragoste de pace de care este capabil numai un popor puternic, încrezător în forțele sale. Conducătorii statului sovietic au depus mari eforturi pentru cauza păcii și pentru acest lucru le sînt recunoscători toți cetățenii sovietici, toți oamenii cinstiți, oriunde ar trăi ei și oricare ar fi concepțiile lor.

Sesiunea Sovietului Suprem și-a încheiat lucrările

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din seara zilei de 5 august a celei de a 3-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. au continuat discuțiile pe marginea raportului președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Au mai luat cuvîntul deputații *I. I. Ciurbinov, F. S. Ghenerolov* (R.S.F.S.R.), *I. G. Kebin* (R.S.S. Estonă).

În numele comisiilor de Afaceri Externe a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem, *M. A. Suslov* a prezentat spre examinare sesiunii un proiect de hotărîre pe marginea raportului lui N. A. Bulganin, proiect care aprobă întru totul activitatea delegației guvernamentale a U.R.S.S. la conferința de la Geneva.

Participanții la sesiune au primit cu vii aplauze proiectul de hotărîre prezentat de deputatul M. A. Suslov.

Președintele sesiunii a comunicat că a primit propunerea de a închide dezbaterile. Deputații au adoptat această propunere.

Întîmpinat cu căldură de deputați și invitați, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a rostit cuvîntarea de închidere.

N. A. Bulganin a exprimat profunda satisfacție în legătură cu faptul că Sovietul Suprem, după cum au arătat dezbaterile, aprobă întru totul poziția și activitatea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice la conferința de la Geneva.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

La succesul conferinței de la Geneva, a spus N. A. Bulganin, a contribuit în mare măsură atitudinea concretă și realistă a delegației guvernamentale sovietice față de examinarea problemelor internaționale și năzuința manifestată de ea de a obține rezolvarea acestor probleme pe calea tratativelor. N. A. Bulganin a spus că nu se poate să nu se recunoască și meritele celorlalți participanți la conferința de la Geneva și, în special ale șefilor delegațiilor guvernamentale ale S.U.A., Angliei și Franței — președintele Statelor Unite ale Americii dl. Eisenhower, primul ministru al Angliei dl. Eden și primul ministru al Franței dl. Faure. Rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva, a declarat N. A. Bulganin, sînt rodul eforturilor comune ale tuturor participanților la conferință îndreptate spre realizarea unor înțelegeri și găsirea de soluții reciproc acceptabile care să țină seama de interesele tuturor țărilor.

Exprimînd în numele guvernului sovietic marea satisfacție în legătură cu faptul că în declarațiile făcute după încheierea conferinței de la Geneva, Eisenhower, Eden și Faure și-au exprimat dorința de a menține în cadrul viitoarelor tratative spiritul de colaborare și înțelegere reciprocă care a caracterizat atmosfera conferinței de la Geneva, N. A. Bulganin a declarat că, această dorință corespunde pe deplin năzuințelor guvernului sovietic. Vorbitorul a subliniat că guvernul sovietic acordă o foarte mare însemnătate viitoarei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe care trebuie să continue examinarea și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea problemelor discutate la Geneva de șefii guvernelor.

În încheiere, N. A. Bulganin și-a exprimat convingerea că și în viitor, în lupta pentru pacea popoarelor, participanții la conferința de la Geneva vor merge împreună și tratativele vor merge mai bine, se vor termina cu bine.

După cuvîntarea de închidere a lui N. A. Bulganin, președintele sesiunii a pus la vot proiectul de hotărîre prezentat în numele comisiilor de afaceri externe a celor două camere de deputatul M. A. Suslov.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate această hotărîre.

Președintele A. P. Volkov a anunțat că ordinea de zi a sesiunii a fost epuizată și a declarat închisă cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Presa occidentală despre sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

LONDRA 5 (Agerpres). — Raportul lui N. A. Bulganin la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. se află în centrul atenției tuturor ziarelor de dimineață care publică pe prima pagină sub titluri mari expunerea amănunțită a raportului.

„Times", „News Chronicle" și „Daily Telegraph and Morning Post" și-au consacrat articolele de fond raportului lui N. A. Bulganin. Aceste ziare subliniază că N. A. Bulganin a acordat o deosebită atenție problemei securității europene, și subliniază că declarația cu privire la apropiata sa vizită împreună cu N. S. Hrușciov în Anglia a fost primită cu căldură de deputați.

★

PARIS 5 (Agerpres). — Ziarele pariziene acordă o mare atenție celei de a 3-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a 4-a legislaturi.

Aproape toate ziarele de dreapta au publicat de asemenea știri despre conferința de presă a președintelui S. U. A., Eisenhower, care a declarat că în raportul său șeful guvernului sovietic „nu a închis ușa pentru un acord ruso-american cu privire la dezarmare".

Ziarul „Le Figaro" a publicat fără comentarii știrea despre sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. sub titlul „Bulganin declară în Sovietul Suprem: „Conferința marilor puteri a fost un punct de cotitură în relațiile dintre Est și Vest". Eisenhower declară la conferința de presă: „Statele Unite sînt gata ca și pînă acum să examineze orice propunere rezonabilă în domeniul dezarmării".

◇◇◇

Cercetări sovietice pentru crearea unui satelit artificial al pămîntului

COPENHAGA 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat, la Congresul Internațional al Astronauților de la Copenhaga participă în calitate de observatori savanții sovietici acad. L. I. Sedov și prof. K. S. Ogorodnikov. La o conferință de presă care a avut loc la 2 august la legația sovietică, acad. L. I. Sedov a declarat ziariștilor că în ultima vreme, în U.R.S.S. se acordă o mare atenție cercetărilor legate de realizarea unor comunicații interplanetare, și în primul rînd problemelor creării unui „satelit artificial al pămîntului". Inginerii, proiectanții și lucrătorii științifici care se ocupă și se interesează de tehnica rachetelor, cunosc bine caracterul real al proiectelor tehnice pentru crearea de „sateliți artificiali". După părerea mea, a spus acad. Sedov, în doi ani se va putea lansa un „satelit artificial al pămîntului"; există posibilitatea tehnică de a crea „sateliți artificiali" de diferite mărimi și diferite greutăți.

Schimbul de note între guvernul sovietic și guvernul Republicii Federale Germane

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite schimbul de note între Guvernul Sovietic și Guvernul Republicii Federale Germane:

După cum s-a mai anunțat, la 7 iunie ambasada U.R.S.S. în Franța a remis ambasadei Republicii Federale Germane (Germania occidentală) nota adresată de guvernul sovietic guvernului Republicii Federale Germane în problema stabilirii de relații diplomatice și comerciale precum și culturale directe între cele două țări.

Nota guvernului sovietic cuprindea de asemenea o invitație adresată cancelarului Republicii Federale Germane, dl. K. Adenauer și altor personalități împuternicite de guvernul Republicii Federale Germane de a vizita Moscova, pentru a discuta problema stabilirii de relații diplomatice și comerciale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

La 30 iunie 1955, ambasada Republicii Federale Germane la Paris a remis ambasadei U.R.S.S. următoarea notă de răspuns:

Nota guvernului Republicii Federale Germane

„Guvernul Republicii Federale Germane are onoarea de a aduce la cunoștință guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, ca răspuns la nota sa din 7 iunie 1955 următoarele:

Guvernul Republicii Federale Germane este de acord cu propunerea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste de a discuta problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între cele două țări și de a studia problemele legate de aceasta.

În împrejurările actuale, guvernul Republicii Federale consideră indicat să precizeze în primul rînd problemele care trebuie să constituie obiectul unei asemenea discuții și examinări și să clarifice ordinea examinării lor. De aceea, el propune ca între ambasadele de la Paris ale Republicii Federale Germane și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste să aibă loc tratative neoficiale, care să servească la clarificarea acestor probleme.

La 3 august, ambasada U.R.S.S. în Franța a remis prin intermediul ambasadei Republicii Federale Germane la Paris următoarea notă a guvernului sovietic:

Nota guvernului sovietic

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste confirmă primirea notei din 30 iunie 1955 a guvernului Republicii Federale Germane. Guvernul sovietic ia act cu satisfacție de asentimentul guvernului R. F. G., exprimat în această notă, de a discuta problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, precum și de a examina problemele legate de aceasta.

Întrucît există, așa-dar, asentimentul ambelor părți pentru ducerea de tratative în problemele sus-menționate, asemenea tratative între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.F.G. ar putea avea loc, după părerea guvernului sovietic, la Moscova, la sfîrșitul lunii august — începutul lunii septembrie a.c., dacă acest termen este acceptabil pentru guvernul Republicii Federale Germane.

După părerea guvernului sovietic, în cursul tratativelor dintre guvernul sovietic și delegația Republicii Federale Germane, în frunte cu cancelarul Adenauer, ar putea fi examinate următoarele probleme:

Stabilirea de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și schimbul documentelor corespunzătoare.

Stabilirea de relații comerciale între U.R.S.S. și R. F. Germană și încheierea unui tratat comercial;

Stabilirea și dezvoltarea legăturilor culturale între U.R.S.S. și R. F. Germană și încheierea în acest scop a unei convenții corespunzătoare.

Guvernul sovietic pornește de la faptul că stabilirea relațiilor diplomatice, comerciale și culturale între cele două țări nu va fi legată, firește, nici de o parte nici de cealaltă de nici un fel de condiții preliminare.

În ceea ce privește dorința guvernului R.F.G. de a organiza tratative preliminare neoficiale între ambasadele U.R.S.S. și R.F.G. la Paris, în scopul precizării problemelor care urmează să formeze obiectul discuțiilor și studierii în cadrul tratativelor de la Moscova, guvernul sovietic nu are obiecțiuni împotriva unui asemenea schimb preliminar de păreri. Din partea sovietică, la acest schimb de păreri va participa ambasadorul U.R.S.S. în Franța S. A. Vinogradov.

3 august 1955

E. Faure și A. Pinay vor vizita Uniunea Sovietică

PARIS 5 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, guvernul francez a acceptat invitația guvernului sovietic ca Edgar Faure, președintele Consiliului de Miniștri, și A. Pinay, ministrul Afacerilor Externe să viziteze Uniunea Sovietică. După ședința Consiliului de Miniștri, din 4 august, un purtător de cuvînt al guvernului francez a declarat că nu a fost încă stabilită data plecării la Moscova a președintelui Consiliului de Miniștri, Edgar Faure, și ministrului Afacerilor Externe, Antoine Pinay.

El a lăsat însă să se înțeleagă că această călătorie poate avea loc în prima jumătate a lunii octombrie.

Sărbătoarea păcii și prieteniei

Azi la Varșovia

Programul Festivalului este deosebit de bogat. Cîntece, dansuri, circ, operă. Iată aceste lucruri concretizate, azi la Varșovia. La orele 16 este organizat un mare miting închinat luptei pentru dezarmare și interzicerea armei atomice, pentru coexistență pașnică și prietenie între popoare.

La orele 9 se desfășoară întîlniri între tineri din agricultură și silvicultură. La orele 10, se întîlnesc tinerele fete participante la Festival.

La orele 16 se desfășoară o întîlnire a tinerilor creștini. La orele 9 seara începe un carnaval al tineretului.

Susțin programe de gală tineri din India și Israel. Concomitent se desfășoară numeroase concerte, spectacole de circ și programe naționale și internaționale.

Niciodată nu pot fi uitate zilele fericite de la Varșovia. Mai ales atunci, cînd alături de tine se află tineri iubitori de pace din toate colțurile lumii.

Pe stadioanele Festivalului...

Sînt bucuros! Îi cunosc acum pe oamenii care altădată îmi vorbeau prin cifre, prin rezultatele obținute. Îi văd acum pe terenul de sport, la bazinul de înot. Îi privesc de aproape și-i înțeleg și mai bine pe acești oameni minunați. Mai revede, mai departe.

— Leonid Scerbakov — noul recordman european la triplu-salt — anunță crainicul de pe Stadionul C.W.K.S. Și cifra este 16,35 m., cu peste 45 cm. peste vechiul record european deținut tot de Scerbakov. Poate pentru unii aceste cifre nu spun prea mult. Dar pentru cei ce iubesc sportul, faptul că Scerbakov a sărit peste 16 m. înseamnă o performanță deosebită. Gîndiți-vă numai că bătrînul nostru continent nu a cunoscut încă om care să sară peste 16 m. la triplu-salt.

L. SCERBAKOV

Eram atunci împreună cu un tînăr înalt, blond. Ne bucuram, mai ales că pentru el s-a adeverit zicala: „O bucurie nu vine niciodată singură". Căci cu puțin timp înainte el personal sărise 15,29 m. Tînărul este Ion Sorin, noul nostru recordman la triplu-salt care a sărit cu 20 cm. mai mult decît Virgil Zăvădescu, deținătorul vechiului record. Și poate, dacă nu i s-ar fi umflat glezna, Sorin ar fi sărit și mai mult.

...Start! Aleargă Schirley Strickland. Ea a venit la Festival tocmai din Australia. Polonezi și poloneze, tineri din Ungaria, Elveția sau Egipt o înconjoară cu dragoste, o cunosc. Această fată înaltă, pe care o distingi cu ușurință, este una din cele mai bune alergătoare din lume pe distanțe scurte. ...Stop. Cronometrele s-au oprit. Dar inima lui Schirley bate mai repede. Sînt lîngă ea și nu îndrăznesc să spun un cuvînt. Respect această așteptare încordată.

Nu dragă Schirley, n-ai de ce să te temi. Ai alergat 100 m. în 11,5 secunde, la o secundă de recordul mondial deținut din 1952 de compatriota ta, Jackson. 11,5 reprezintă performanță egală cu cel mai bun rezultat mondial din acest an.

Sînt din nou lîngă groapa de sărituri. Scerbakov de-abia terminase să-și analizeze săritura; de unde a luat plecarea, unde a bătut diferite distanțe, și iată o nouă și extraordinară performanță a atletei sovietice Vinogradova: ea a doborît recordul european la săritură în lungime, realizînd 6,27 m.

Am vorbit despre trei campioni, despre două recorduri europene doborîte și despre o performanță deosebită. Dar oare Zatopek care după ce a fost condus aproape toată cursa de Anufriev, reușește să cîștige proba de 10.000 m. sau recordmanul european la ciocan, Krivonosov, campioana noastră Iolanda Balaș, binecunoscută la Varșovia, Olga Gyrmaty nu merită să fie pomeniți? Dar a vorbi numai de atletism ar însemna să-i nedreptățim pe Aldo Eminente, pe mexicanul Capillo, pe Angelica Rozeanu sau pe jucătorii de hokei pe iarbă din India.

Mexicanul Capillo nu e ușor de găsit.

El a terminat anul trecut facultatea și îl interesează destul de mult planurile de reconstrucție a Varșoviei. Dar Capillo nu neglijează antrenamentul, mai ales acum în preajma concursului. Mai întîi o carte de vizită: Capillo are 27 de ani. La această etate a reușit să se claseze pe locul II la sărituri de pe trambulină la Olimpiada de la Helsinki și să cucerească titlul de campion al jocurilor pan-americane.

Desigur, palmaresul său e și mai bogat, dar să nu îi înșirăm restul titlurilor. Iată însă ce ne-a declarat tînărul mexican: „Sînt bucuros că am venit la Varșovia pentru a participa la cea de a II-a ediție a Întîlnirilor internaționale sportive prietenești ale tineretului. Sînt fericit că iau parte la Festival și am reușit să cunosc tradițiile acestor întîlniri ale reprezentanților tineretului din întreaga lume. Eu vreau să spun că voi face tot posibilul pentru a obține cele mai bune rezultate".

Și pentru că am început cu Europa, am trecut prin Australia, am făcut un popas în Mexic, vă prezentăm acum dragi cititori pe sportivii din alte țări.

...Asistînd la jocurile de tenis de masă, încerci deodată două bucurii. Participi la jocuri deosebit de disputate și încă odată am ocazia să văd una din sălile minunatului Palat al Științei și Culturii, unde se dispută competiția de tenis de masă. Aici ai prilejul să-i întîlnești pe cunoscuții sportivi cehi Stipek, Vihnianovski, pe Amouretti și Hakenauer, din echipa reprezentativă a Franței, pe campionul nostru Toma Reiter și alții. Despre valoarea competiției vorbește un fapt: atît Amouretti cît și Hakenauer au fost eliminați din competiție. Pe Amouretti l-a învins, după un meci spectaculos, Paul Pesch (3—1), iar pe Hakenauer jucătorul polonez puțin cunoscut pînă astăzi, Kruger.

După această introducere, să intrăm în subiect, prezentîndu-vă pe cei doi jucători japonezi: Ciunoda și Cobasi. Ciunoda s-a clasat anul acesta pe locul II în campionatele japoneze. Privindu-i pe cei doi sportivi japonezi, recunoști stilul de joc specific țării lor, care a dat și mai dă atît de furcă sportivilor europeni. Dar de la Tokio au sosit gimnaști, luptători, atleți și e greu să-i găsești pe toți. Festivalul durează doar două săptămîni și sînt atîtea de văzut...

S. STRICKLAND

Așa că mi s-a părut mai ușor să discut cu domnul Mikio, conducătorul delegației sportivilor japonezi, a cărui amabilitate e deosebit de apreciată aici „Acum 25 de ani am luat parte activă la întîlniri sportive care au avut loc la Varșovia — spune dl. Mikio. Astăzi am venit ca șef al reprezentativei de sportivi oficiali, delegat de federațiile de atletism de lupte și gimnastică.

Delegația noastră se găsește sub patronajul Comitetului Olimpic Japonez. Sîntem încîntați de primirea prietenească pe care ne-au făcut-o varșovienii. Noi ne bucurăm de prima noastră reîntoarcere după război la Varșovia. Ne dăm desigur seama că nu putem dezvolta legăturile noastre sportive decît într-un climat de pace în lume. Sperăm că la Festival vom înregistra rezultate bune în timpul întrecerilor sportive. Aceasta este dorința noastră, a sportivilor din Japonia".

Desigur, cele ce v-am povestit mai sus reprezintă doar o fărîmă din ceea ce se petrece în aceste zile în minunatul oraș de pe Vistula.

Indiferent însă de rezultatele pe care le înregistrează fiecare din sportivii prezenți aici, ei se simt mai apropiați unii de ceilalți, mai înfrățiți pentru înfăptuirea idealurilor fiecărui tînăr: pace și prietenie.

S. BRAND

Expoziția populară de artă romînească

La deschiderea Expoziției de artă populară romînească, care a avut loc la 2 august la Casa tehnicianului din Varșovia, profesorul doctor Tadeusz Seweryn, directorul muzeului etnografic din Cracowia, ne-a împărtășit impresiile sale despre această expoziție:

„Arta națională romînească — a spus profesorul Seweryn — bogată în elemente ale vechii culturi romînești și îmbogățită în decursul veacurilor, încîntă nu numai prin bogăția ornamentelor, și satisfacerea multilaterală a gusturilor estetice ale poporului ci și prin faptul că influențează deosebit de activ arta popoarelor vecine. Tocmai de aceea expoziția artei populare romînești este binevenită și are un important rol în timpul celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților".

Rezultatul concursului internațional de literatură

VARȘOVIA — Trimisul special Agerpres transmite: Rezultatele concursului internațional de literatură.

Juriul concursului internațional de literatură organizat cu prilejul celui de al 5-lea Festival al Tineretului și Studenților de la Varșovia, după ce a examinat 377 poezii, lucrări în proză, lucrări dramatice și scenarii de filme, montaje radiofonice și articole prezentate de către 41 de țări, a decernat diplome și titluri de laureați ai concursului internațional de literatură, precum și medalii de aur, următorilor: Francois Kerel — Franța — autorul lucrării „În curînd copilul meu" și lui Franz Fuhmann din R. D. Germană, pentru lucrarea sa „Călătorie la Stalingrad".

Juriul concursului a decernat premiul 1 și medalia de aur pentru poezie, următorilor scriitori: Tassos Livadites (Grecia) pentru „Vîntul suflă cu putere la răscrucea drumurilor lumii"; Tadeusz Rezewicz (Polonia) — „Cîmpia"; Robert Niemiroff (Statele Unite) — „Cîntec de primăvară pe o stradă din Harlem"; Maria Banuș (Romînia) — „Ție-ți vorbesc America"; Luigi Pradella (Italia) — „General Atropo"; Joseph Kainar (Cehoslovacia) — „Un vis ceh", Milan Kundera (Cehoslovacia) — „Ultimul mal"; Alexis Parnis (Grecia) — „Cîntecul lui Belloiannis"; Federico Alvarez Arrequi (Mexic) — „Eschucha"; Thuc Ha (Vietnam) — „Așteaptă-mă".

Pentru proză: Alexander Scibor-Rylski (Polonia) — „Ivan"; Karl Veken (R. D. Germană) — „Cheia pivniței"; Slav Karaslavov (Bulgaria) — „Șase contra unu"; Vladimir Minak (Cehoslovacia).

Premiul 1 pentru texte de cîntece a fost decernat lui: Lev Oșanin (U.R.S.S.) pentru „Noi tineretul" și lui Jan Galkovski și Tadeusz Urgacz (Polonia) pentru cuvintele la „Cîntecul tinereții".

Pentru teatru, scenare de filme, montaje radiofonice și esseuri n-a fost atribuit premiul 1.

Juriul a decernat de asemenea premii 2 și medalii de argint, precum și premii 3 și medalii de bronz.

Juriul concursului internațional de literatură a atribuit de asemenea premii speciale.

„Premiul păcii" a fost decernat lui Philip Wiebe (R.D. Germană) — pentru „Așa va fi", „Premiul prieteniei" lui Heinz Kohlan (R. D. Germană) — pentru „Speranța trăiește în desișurile din Calba", „Premiul muncii" lui Marek Hlasko (Polonia) — pentru „Muncitorii" și „Premiul unității" lui Jiri Marek (Cehoslovacia) — pentru „Un sat babilonian".

Pavel Kohut (Cehoslovacia) a primit un premiu special — Hors concours — pentru lucrarea sa „Un cîntec frumos".

Premiile 1 pentru ziarisitcă au fost decernate lui: Johann Toplowitz (R. D. Germană) — Luiz Suares Lopez (Mexic) și Jerzy Wisnowski (Polonia).

Premii 2 și 3 au fost atribuite la 10 ziariști.

Premii speciale „Ale păcii" au fost decernate lui Tadeusz Myslik și Ignacy Rudkiewicz; „Al prieteniei" lui Krystina Usarek (Polonia); „Premiul muncii" lui Seiji Kasajina (Japonia) și premiul special „Al unității" lui Niraujan Bharatiya (India).

CULTURĂ FIZICĂ *și sport*

Campionatele europene feminine de canotaj academic

Primele întreceri

Ieri după amiază pe lacul Snagov din apropierea Capitalei a început cea de a doua ediție a Campionatelor Europene Feminine de Canotaj Academic. Pe debarcadere, la linia de sosire ca și pe locurile învecinate fluturau steagurile țărilor participante. Numeroși spectatori, localnici ca și iubitori ai sporturilor nautice din Capitală au ținut să fie martorii celei mai importante competiții feminine de canotaj Academic. din anul acesta.

La orele 18,30 starterul, dl. Van der Ploeg Christian (Olanda) a dat semnalul de plecare în prima serie a probei de 4+1 rame — eliminatorii.

Au luat startul echipaje din patru țări: Franța, R. Cehoslovacă, R. P. Romînă, și R.P.F. Iugoslavia. După o luptă foarte frumoasă în care au condus pe rînd echipajele Franței și R. P. Romîne, victoria a revenit reprezentantelor noastre (Laub Etelka, Oxenfeld Elza, Erdos Ecaterina, Kormos Elisabeta + Gurău Ștefania) care au parcurs 1.000 metri în 3'45"7/10.

S-au clasat pe locurile următoare echipajele R. Cehoslovace (3'47"4/10), R.P.F. Iugoslavia (3'56") și Franței (3'58"8/10).

Foarte interesantă a fost întrecerea canotoarelor în seria a doua a probei de schif 4+1 — rame. În această serie au luat parte echipajele Uniunii Sovietice, Olandei și Republicii Populare Ungare. Primul loc i-a revenit foarte ușor echipajului Uniunii Sovietice format din Mihailova Olimpiada, Butirskaia Galina, Blajko Ludmila, Morozova Natalia + Vera Savrimovici.

Canotoarele sovietice au terminat cursa în 3'40"2/10. Lupta pentru locul II a fost deosebit de palpitantă. Au condus pe rînd echipajele olandeze și maghiare. Cu mai multă rutină, echipajul Olandei a terminat cursa pe locul II în 3'52"7/10, în timp ce reprezentantele Republicii Populare Ungare au parcurs distanța în 3'57"1/10.

Spartachiada militară de vară

Joi după amiază au continuat în Capitală întrecerile din cadrul celei de a 7-a Spartachiade militare de vară.

O probă viu disputată a fost cursa cu obstacole în care victoria a revenit sergentului Ștefan Lupașcu din lotul 2 cu timpul de 1'25"5/10. La triatlon (înot, cros și tir) concurenții au fost împărțiți în două grupe.

În prima grupă victoria a revenit lui Marin Mihai, iar în grupa a doua primul s-a clasat Ion Badițoiu.

Cu mult interes a fost urmărit concursul de gimnastică în care titlurile de campioni au fost cucerite de locotenentul Chintovan Ion (lotul 2) în grupa I-a și soldatului fruntaș Harcai Savin din lotul 3 în grupa a 2-a.

Proba de cros pe distanța de 4.000 m. a fost cîștigată de Dumitru Tudor (lotul 5) cu timpul de 12'39".

Întrecerile finale ale competițiilor de fotbal și handbal s-au disputat între loturile 3 și 5. La handbal lotul 5 a învins cu 10—5 (5—1) și a ocupat locul întîi, în timp ce la fotbal victoria a revenit după un meci foarte echilibrat lotului 3 cu 2—1 (1—0).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52